

วัดถumlพิษทงสิงแวดล้อม

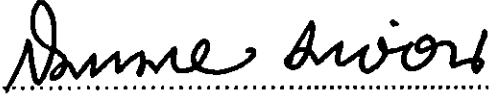
คิลปนินพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของ
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์
พฤษภาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยยนเรศวร

The environmental pollution

**An Art Thesis Submitted in partial Fulfillment
Of the Requirements
For the Degree in of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2018
Copyright 2018 by Naresuan University**

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่อง "วัดฤมลพิษทางสิ่งแวดล้อม"
ของนางสาวกฤษฎิพร ธิการาช เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีร์ศมี พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

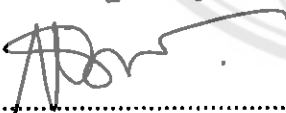
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์รัฐติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ลัคนา วงศ์สวัสดิ์)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2561

ชื่อเรื่อง	วัดมณฑลพิษทางสิ่งแวดล้อม
ผู้วิจัย	นางสาวกฤษฎิพร ธิการาช
สถานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2561
คำสำคัญ	วัดมณฑลพิษ, กระดาษไฮโลแกรม, สิ่งแวดล้อม

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ เรื่อง วัดมณฑลพิษทางสิ่งแวดล้อม นี้ เป็นกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรค์ด้านทัศนศิลป์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และเข้าใจกระบวนการ ขั้นตอน ของการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ในการถ่ายทอดเรื่องราวที่สะท้อนถึงการลดลงของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ภูเขา ทิวทัศน์ ป่าไม้ เป็นต้น อันเกิดจากวัดมณฑลพิษ ที่ใช้กันในปัจจุบันทำให้เกิดมลพิษและการย่อยสลายที่ยากนี้ ก่อให้เกิดเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมได้จึงถ่ายทอดให้เห็นด้วยภาพธรรมชาติที่โดนวัดมณฑลพิษปกคลุม ในรูปแบบงานจิตรกรรม ที่นำเสนอองค์ประกอบที่แสดงเรื่องราวอันแฝงความหมายของการภูเขา ธรรมชาติ มาเป็นตัวแทนในการถูกปกคลุมจากมลพิษ โดยจากวัตถุที่ใช้เป็นกระดาษไฮโลแกรมเป็นกระดาษที่ย่อยสลายได้ยาก อันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงออกมาของผู้สร้างสรรค์ ที่สื่อถึงคุณค่าสำหรับการลดลงของธรรมชาติ ในเชิงลบอย่างเป็นเอกภาพ จำนวน 3 ผลงาน ด้วยการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ประกอบกับประสบการณ์ในการใช้ทักษะฝีมือที่มีความชำนาญด้านการสร้างสรรค์งานศิลปะ ด้วยกลวิธีสีน้ำมันบนผ้าใบ ผลงานศิลปะชุดนี้จึงแสดงความงามทางสุนทรียภาพ มีเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันของทัศนธาตุ ประกอบกับการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสมจึงมีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม และความหมาย ทิวทัศน์ ธรรมชาติ และการวาดภาพ เป็นสัญลักษณ์แสดงอัตลักษณ์ของผู้สร้างสรรค์ ทั้งนี้ยังช่วยให้ตระหนักถึงปัญหาของการลดลงของธรรมชาติ ซึ่งเกิดจากการใช้ของวัตถุที่ไม่สามารถย่อยสลายได้นั้น ก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมได้

Title	The environmental pollution
Author	Kidtiporn thikarad
Advisor	Assist. Prof. Dr. Thaveerat phromrat
Co - Advisor	Assist. Prof. Surachat kesprasit
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visual Art Design, Naresuan University, 2018
Keywords	Human Behaviour, environment

ABSTRACT

Thai Art Thesis Project of Environmental Pollution is the creativity of a visual art. The aim of this project was to provide creators to learn and understand the processes of creating a visual contribution inspired by the decline of natural such as mountains, landscapes, forests and so on cause of environmental pollution. Nowadays, environmental pollution causes pollutants and difficulty degradation. For this reason, it shown that the picture of natural and environmental pollution in form of painting which represent the hidden meaning behind the story of the mountain and nature concealed from pollution by using the Hologram paper. Hologram paper is difficult to digest so this symbol represents the value of natural are declined in term of negative value and unity of the 3 picture with the systematic and experience in using skilled in creative arts by using the processes of oil painting. Therefore, this art represent to aesthetic beauty, the content composes of visual elements with the appropriate composition so the pictures have beautiful meaning, and meaning of landscapes, natural, and drawing, all of these represent the creator's identity. Moreover, It also helps to recognize the problem of natural decline due to the use of non-biodegradable materials caused environmental damage.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	2
เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	3
วิธีดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	4
ข้อมูลด้านรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์.....	5
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ.....	19
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	26
3 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	34
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	34
ขั้นการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	37
ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	41
ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	60
4 การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์.....	45
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์ขั้นที่ 1.....	65
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์ขั้นที่ 2.....	69
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์ขั้นที่ 3.....	74

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปลผล.....	79
สรุปลผลการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	79
อภิปรายผลการสร้างสรรค์.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	83

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	6
2 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	7
3 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	9
4 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	11
5 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	12
6 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	15
7 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	18
8 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	18
9 ข้อมูลด้านเนื้อหา.....	19
10 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	21
11 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	22
12 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	26
13 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	27
14 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	28
15 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	29
16 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	30
17 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ.....	30
18 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์.....	36
19 การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์.....	36
20 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	41
21 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	42
22 รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ภาพที่1.....	43
23 รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ภาพที่1.....	44
24 รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ภาพที่1.....	45

ประกาศศุภกฤตการ

ศิลปินพันธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถช่วยเหลือ และให้แนะนำในปรึกษาได้อย่างดี ยิ่ง จากบุคคลผู้เปี่ยมด้วยความอนุเคราะห์

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา รวมทั้งทุกคนในครอบครัวของผู้สร้างสรรค์ ผู้เปรียบเสมือนเป็นแรงผลักดันสำคัญในการศึกษา คอยสนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งให้ คำปรึกษา และดูแลงบประมาณให้เพียงพอต่อการทำศิลปินพันธ์ได้อย่างราบรื่น และยังเป็นกำลังใจให้ ผู้สร้างสรรค์อย่างดีที่สุดเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความสามารถของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้อุดหนุนตลอดเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้ คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการ วิทยานิพนธ์อันประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์ กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยอาจารย์สมหมาย มาอ่อน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาคม ทองโปร่ง อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก อาจารย์ลัดดา วงศ์สวัสดิ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจน แก้ไขข้อบกพร่องของ ศิลปินพันธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา เจริญชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นอย่าง สูง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์สถานที่ของมหาวิทยาลัยนเรศวรในการดำเนินการ สร้างสรรค์ผลงานและเชื้อเพื่อแหล่งการเรียนรู้ห้องสมุดให้ผู้สร้างสรรค์ได้มีโอกาสเข้าไปศึกษา ข้อมูลทางด้านเนื้อหาในการสร้างสรรค์ศิลปินพันธ์ในครั้งนี้

และขอขอบคุณเพื่อนๆนิสิตสาขาออกแบบทัศนศิลป์ที่คอยช่วยเหลือแบ่งปันตลอดระยะเวลา การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานอย่างมีคุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปินพันธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆท่านผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานศิลปินพันธ์นี้จะเป็น ประโยชน์ต่อการสร้างความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมและเข้าใจพฤติกรรมของ คนในยุคปัจจุบันมากขึ้น

กฤษฎิพร อิการาช

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การดำรงชีวิตและประกอบอาชีพของคนในปัจจุบันจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุอันตราย (hazardous substance) ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมในฐานะผู้ผลิตและหรือผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมหรือธุรกิจชุมชน การผลิตและการใช้อาจทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและการเกิดอุบัติเหตุได้ โดยอันตรายต่อสุขภาพเกิดจากการหายใจ สัมผัส หรือการกินเอาสารอันตรายหรือสารเคมีเข้าไปทำให้เกิดการเจ็บป่วยหรือถึงแก่ชีวิต ส่วนการเกิดอุบัติเหตุได้แก่ การเกิดเพลิงไหม้ การระเบิด รวมทั้งการแพร่กระจายและการตกค้างของวัตถุอันตรายในสิ่งแวดล้อม ดิน แหล่งน้ำ และอากาศ มลพิษทางสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาวะที่สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติถูกปะปนหรือสารมลพิษ ทำให้มีลักษณะหรือสมบัติแตกต่างไปจากเดิมหรือจากธรรมชาติ โดยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เลวร้ายลง ยังส่งผลให้ใช้ประโยชน์ได้น้อยหรือใช้ประโยชน์ไม่ได้เลย และมีผลเสียต่อสุขภาพสิ่งแวดล้อม ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งที่เป็นรูปธรรม (สามารถจับต้องและมองเห็นได้) มีอิทธิพลเกี่ยวโยงถึงกัน เป็นปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งจะมีส่วนเสริมสร้างหรือทำลายอีกส่วนหนึ่ง สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ดิน น้ำ อากาศ ทรัพยากร

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์กำลังประสบอยู่ในปัจจุบันที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาการลดลงของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาระบบนิเวศ และปัญหาของระบบนิเวศ การละลายของน้ำแข็งเนื่องจากภาวะโลกร้อน ปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่รีบป้องกันแก้ไข อาจส่งผลกระทบต่อวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตได้ ซึ่งการป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องช่วยกัน

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ จึงได้นำวัตถุที่เป็นกระดาษไฮโลแกรมหรือรูปทรงของสีไฮโลแกรมจากกระดาษห่อซองขวัญที่อยู่ในประเภทของ ภาพสอโลแกรม 2 มิติ หรือ ไฮโลแกรมสะท้อนแสง (light effect) ที่มีรูปทรงและสีล้นที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นความสนใจในสิ่งนี้ บวกกับเมื่อเราจะทำให้เกิดรูปทรงของการยับของกระดาษทำให้เกิดรูปทรงเรขาคณิตที่หลากหลาย จึงเกิดเป็นแนวคิดของการทำการซ้อนทับกับ ภาพแลนด์สเคปของภูเขาเกิดเป็นงานที่น่าสนใจมากขึ้น

ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ประเภทจิตรกรรม ลักษณะศิลปะแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) เพื่อแสดงออกถึงความงามของการเขียนลายเส้น รูปทรง และสี น้ำหนัก จังหวะ เคลื่อนไหว เป็นรูปทรงที่ผสมผสานกันระหว่างรูปแบบ เรขาคณิตกับรูปทรงธรรมชาติ ผ่านตัววัตถุและทัศนะแนวความคิดที่ว่าศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย (Instrumentalism) และศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม (Formalism)

วัตถุประสงค์ของการวิจัยสร้างสรรค์

1. เพื่อการทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภายใต้การแสดงออกด้านเนื้อหาสะท้อนปัญหาด้านวัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ต่อสาธารณชนผ่านรูปแบบนิทรรศการการแสดงผลงานศิลปนิพนธ์

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ศิลปนิพนธ์เรื่อง พฤติกรรมของคนในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน

1. เป็นผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมโดยรูปแบบผลงานมีลักษณะแบบรูปกึ่งนามธรรม
2. เป็นผลงานทัศนศิลป์ : จิตรกรรม ที่กำหนดแนวคิด เนื้อหา มาจาก การที่ผู้สร้างสรรค์มองเห็นถึงความน่าสนใจของสภาพแวดล้อม ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์กำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน โดยถ่ายทอดผ่านสุนทรียภาพคุณค่าด้านความงาม คุณค่าที่รับรู้ ผ่านรูปทรง และเรื่องราวที่เกิดจากทัศนธาตุ ได้แก่ เส้น สีแสงเงา ค่าน้ำหนัก บริเวณว่าง เป็นต้น
3. เป็นผลงานทัศนศิลป์ : จิตรกรรม ที่มีการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว โดยใช้กลวิธีการสร้างสรรค์ สีน้ำมัน (oil color) บนผ้าใบ
4. จำนวนผลงาน 3 ภาพ

คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

(Pollution objects)	หมายถึง	ในที่นี้คือกระดาษห่อของขวัญหรือกระดาษไฮโลแกรม
กระดาษไฮโลแกรม		
(paper hologram)	หมายถึง	กระดาษห่อของขวัญ
สิ่งแวดล้อม(environment)	หมายถึง	สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ดิน น้ำ อากาศ ทรัพยากร

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของกลวิธีในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

หนังสือประวัติศาสตร์ศิลป์ตะวันตก ผู้แต่ง ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์

หนังสือทัศนศิลป์และความงาม ผู้แต่ง อารี สุทธิพันธุ์

หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง ชลุด นิมเสมอ

เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 707122 พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์

ผู้แต่ง สุรชาติ เกษประสิทธิ์

2. ข้อมูลภาพถ่ายจากวัตถุ สิ่งของ และสถานที่จริง

วิธีดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์

1. กำหนดหัวข้อที่ผู้สร้างสรรค์สนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ที่ผู้สร้างสรรค์เองมีความสนใจ ในการนำมาเป็นแนวเรื่องและเนื้อหาในการทำศิลปนิพนธ์

2. ดำเนินการค้นคว้า รวบรวมข้อมูลและภาพต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะ ที่เป็นความบันเทิงหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นข้อมูลจริง และจากหนังสือสิ่งพิมพ์ วารสาร รวมทั้งสื่ออินเทอร์เน็ต ภาพถ่าย

3. ดำเนินการศึกษา จัดทำภาพแบบร่าง (sketch) ผลงานศิลปะ เพื่อศึกษาและค้นหารูปร่าง รูปทรงและพัฒนา องค์ประกอบของศิลปะที่เหมาะสม

4. นำภาพแบบร่าง (sketch) และกลวิธีที่ได้ทดลองทำขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำ วิพากษ์วิจารณ์ และนำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาภาพแบบร่าง (sketch) ผลงานศิลปะนั้น ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ เฟรมผ้าใบ สีน้ำมัน ดินสอ จานสี ผ้าเช็ด สี)

6. ขยายภาพแบบร่าง (sketch) ผลงานศิลปะ ลงบนเฟรมผ้าใบและเขียน ระบายสีตามที่ได้ทำภาพแบบร่าง

7. นำเสนอผลงานที่สำเร็จต่อคณาจารย์ประเมินคุณค่า วิพากษ์วิจารณ์และนำ คำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผลงานให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8. ดำเนินการบันทึกกระบวนการ ขั้นตอน กระบวนการกลวิธี การปฏิบัติงานตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการสร้างสรรค์ ผลงาน เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงคุณภาพผลงานศิลปะต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่อง วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม ชุดนี้ เป็นกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรค์ด้านทัศนศิลป์ที่มีกระบวนการในประเภทจิตรกรรม (painting) ฉะนั้น เอกสาร ข้อมูล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ผู้สร้างสรรค์ต้องค้นคว้าและศึกษาทำความเข้าใจ ในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นพื้นฐาน เป็นความบันดาลใจ ส่งเสริมและให้อิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวผลกระทบ ผลเสียของวัตถุอันตรายทางสิ่งแวดล้อมทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งที่เป็นรูปธรรม (สามารถจับต้องและมองเห็นได้) มีอิทธิพลเกี่ยวโยงถึงกัน เป็นปัจจัยในการ เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งจะมีส่วนเสริมสร้างหรือทำลายอีกส่วนหนึ่ง สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ดิน น้ำ อากาศ ทรัพยากร

รูปทรงของสีโฮโลแกรมจากกระดาษห่อของขวดอยู่ในประเภทของ ภาพโฮโลแกรม 2 มิติ หรือ โฮโลแกรมสะท้อนแสง (light effect) ที่มีรูปทรงและสีสันทึกลากหลายทำให้เกิดเป็นความ สนใจในสิ่งนี้ บวกกับเมื่อเราจะทำให้เกิดรูปทรงของการยับของกระดาษทำให้เกิดรูปทรงเรขาคณิต ที่หลากหลาย จึงเกิดเป็นแนวคิดของการทำการซ้อนทับกับ ภาพแลนด์สเคปของภูเขา เกิดเป็นงาน ที่น่าสนใจมากขึ้น

ด้วยสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้รับความบันดาลใจจากรูปทรงของวัตถุทาง สิ่งแวดล้อมโดยจากสีโฮโลแกรมจากกระดาษห่อของขวด เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่ ส่งผลให้โลกเราเปลี่ยนแปลงไป จากสิ่งที่เกิดจากธรรมชาติ โดยสื่อถึงผลกระทบนี้จึงนำมา แสดงออกผ่านวัตถุโฮโลแกรมของกระดาษห่อของขวดที่เป็นกระดาษที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ หรือ ต้องใช้เวลานานในการย่อยนี้ที่เป็นส่วนหนึ่งของ วัตถุของเสีย หรือ วัตถุอันตราย เอามา ก่อให้เกิด รูปทรงในการทำชิ้นงานนี้ และเนื่องจากชอบในสีสันทึกลากหลายและวัตถุรูปทรงของ ความยับของที่มีลวดลายสีสันทึกลากหลายของกระดาษห่อของขวด ทำให้เกิดแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด "วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม"

ข้อมูลด้านเนื้อหา

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสีและทฤษฎีสี
2. ความหมายของสิ่งแวดล้อม(environment)
3. ความหมายของโฮโลแกรม (hologram)

ข้อมูลด้านรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์

1. อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ
2. อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้อมูลด้านเนื้อหา

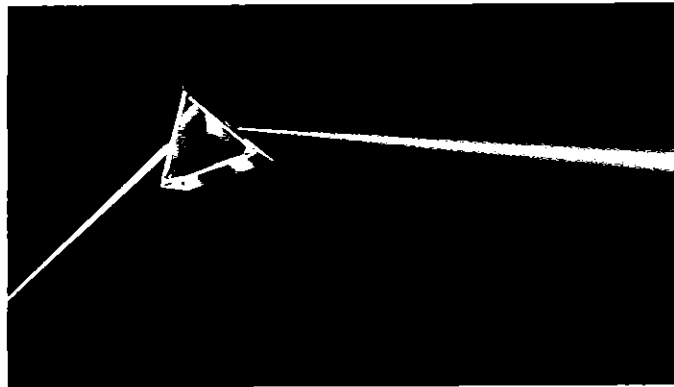
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสีและทฤษฎีสี

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ สี (Introduction to Colour)

สี เป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่บนโลก ทุกๆสิ่งที่เรามองเห็นรอบๆตัวนั้น ล้วนแต่มีสี โลกของเราถูก จรรโลง และแต่งแต้มด้วย สี สันหลายหลาก ทั้งสีสันตามธรรมชาติ และสีที่มนุษย์รังสรรค์ขึ้น หาก โลกนี้ไม่มีสี หรือมนุษย์ไม่สามารถ รับรู้เกี่ยวกับสีได้ สิ่งนั้นอาจเป็น ความพקר่องที่ยิ่งใหญ่ของ ธรรมชาติ เพราะสีมีความสำคัญต่อวัฏจักรแห่งโลก และเกี่ยวข้องกับ วิถีชีวิตมนุษย์ จนแยกกันไม่ ออก เพราะมนุษย์ได้ตระหนักแล้วว่า สีนั้นส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ จินตนาการ การสื่อ ความหมาย และความสุขสำราญใจในชีวิตประจำวันมาช้านานแล้ว ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สี มี อิทธิพลต่อมนุษย์เราเป็นอย่างสูง และมนุษย์ก็ใช้ประโยชน์ จากสีอย่าง เอนกอนันต์ ในการ สร้างสรรค์ สิ่งต่างๆอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

1. ความหมายและการเกิดสี

คำว่า สี (Colour) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ลักษณะของแสง ที่ ปรากฏแก่ สายตาเรา ให้เห็นเป็น สีขาว ดำ แดง เขียว ฯลฯ หรือการสะท้อนรังสีของแสงมาสู่ตาเรา สี ที่ปรากฏ ในธรรมชาติ เกิดจากการสะท้อนของแสงสว่าง ตกกระทบ กับวัตถุแล้ว เกิดการหักเห ของแสง (Spectrum) สีเป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่ง ซึ่งปรากฏให้เห็น เมื่อแสงผ่านละอองไอน้ำ ใน อากาศ หรือ แห่งแกวปริซึม ปรากฏเป็นสีต่างๆ รวม 7 สี ได้แก่ สีแดง ม่วง ส้ม เหลือง น้ำเงิน คราม และเขียว เรียกว่า สีรุ้ง ที่ปรากฏบนท้องฟ้า

ภาพประกอบที่ 1 ข้อมูลด้านเนื้อหา

ที่มา [http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

[bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

2. ประเภทของสี

สี มีอยู่ทั่วไปในสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวเรา สีที่ปรากฏอยู่ในโลกสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

2.1 สีที่เกิดในธรรมชาติ มีอยู่ 2 ชนิดคือ

- ก. สีที่เป็นแสง (Spectrum) คือ สีที่เกิดจากการหักเหของแสง เช่น สีรุ้ง สีจากแท่งแก้วปริซึม
- ข. สีที่อยู่ในวัตถุ หรือเนื้อสี (Pigment) คือ สีที่มีอยู่ในวัตถุธรรมชาติทั่วไป เช่น สีของพืช สัตว์ หรือแร่ธาตุต่างๆ

2.2 สีที่มนุษย์สร้างขึ้น คือ สีที่ได้จากการสังเคราะห์ เพื่อให้ประโยชน์ในงานต่างๆ เช่น งานศิลปะ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ และในชีวิตประจำวัน โดยสังเคราะห์จากวัสดุธรรมชาติ และจากสารเคมีที่เรียกว่า สีวิทยาศาสตร์ ซึ่งสีที่ได้จาก การสังเคราะห์สามารถนำมาผสมกัน ให้เกิดเป็น สีต่างๆอีกมากมาย

3. การรับรู้เรื่องสี (Colour Perception)

การรับรู้ต่อสีของมนุษย์ เกิดจากการมองเห็น โดยใช้ตา เป็นอวัยวะรับสัมผัส ตาจะตอบสนองต่อแสงสีต่างๆ โดยเฉพาะแสงสว่าง จากดวงอาทิตย์ และจากดวงไฟ ทำให้มองเห็น โดยเริ่มจากแสงสะท้อนจากวัตถุผ่านเข้านัยน์ตา ความเข้มของแสงสว่าง มีผลต่อ การเห็นสี และความ

คมชัดของวัตถุ หากความเข้มของแสงสว่างปกติ จะทำให้มองเห็นวัตถุชัดเจน แต่หากความเข้มของแสงสว่างมีน้อย หรือ มีด จะทำให้มองเห็นวัตถุไม่ชัดเจน หรือพร่ามัว

นักวิทยาศาสตร์ได้เคยทำ การศึกษาเกี่ยวกับ ความไวในการรับรู้สีต่างๆของมนุษย์ ปรากฏว่าประสาทสัมผัสของมนุษย์ ไวต่อการรับรู้สีแดง สีเขียว และสีม่วงมากกว่าสีอื่นๆ ส่วนการรับรู้ของเด็กเกี่ยวกับสีนั้น เด็กส่วนใหญ่ จะชอบภาพ ที่มีสีสะอาดสดใส มากกว่า ภาพขาวดำ ชอบภาพหลายๆสีมากกว่าสีแดง และชอบภาพที่เป็น กลุ่มสีร้อนมากกว่าสีเย็น (โกสม สบายใจ, 2540)

ตาของคนปกติจะสามารถ แยกแยะสีต่างๆได้ถูกต้อง แต่หากมองเห็นสีนั้นๆเป็นสีอื่นที่ผิดเพี้ยนไป เรียกว่า ตาบอดสี เช่น เห็นวัตถุสีแดง เป็นสีอื่นที่มีไฮสีแดง ก็แสดงว่า ตาบอดสีแดง หากเห็นสีน้ำเงินผิดเพี้ยน แสดงว่าตาบอดสีน้ำเงิน เป็นต้น ซึ่งตาบอดสีเป็นความบกพร่องทางการมองเห็นอย่างหนึ่ง บุคคลใดที่ตาบอดสีก็จะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานบางประเภทได้ เช่น งานศิลปะ งานออกแบบ การขับรถ ขับเครื่องบิน งานด้านวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 2 ข้อมูลด้านเนื้อหา

ที่มา [http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

[bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

มนุษย์เราได้มีการศึกษาค้นคว้า และทดลองเกี่ยวกับสีมานานแล้ว เพื่อค้นหาคุณสมบัติที่แท้จริง เพื่อนำสีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เริ่มต้นจาก เมื่อประมาณปี คศ. 1731 เจ ซี ลี โบลน (J.C.Le Blon) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ธรรมชาติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสี และได้กำหนดสีขั้นต้นเป็น แดง เหลือง และน้ำเงิน แล้วนำสีทั้งสามมาจับคู่ผสมซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดสีต่างๆอีกมากมาย (โกสมุส สายใจ, 2540) การค้นพบคุณสมบัติเกี่ยวกับสีนี้ ได้ถูกกำหนดเป็น "ทฤษฎีสี" ขึ้นมา และต่อมาได้มีผู้นำหลักทฤษฎีสี นี้ไปศึกษา ค้นคว้าต่อ และได้ค้นพบคุณสมบัติของสีอีกหลายประการด้วยกัน ซึ่งความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีสี สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้ เกิดประโยชน์ในงานด้านต่างๆได้อีกมากมายตามมา

1. วงจรสี (Colour Wheel)

วงจรสี คือ สีที่เกิดจากการผสมกันเป็นคู่ เริ่มตั้งแต่ แม่สี 3 สี แล้วเกิดเป็นสีใหม่ขึ้นมา จนครบวงจร จะได้สีทั้งหมด 12 สี ซึ่งแบ่งสีเป็น 3 ชั้นคือ

1.1 สีขั้นที่ 1 (Primary Colours) คือ แม่สี 3สี ได้แก่ สีแดง เหลือง และน้ำเงิน

1.2 สีขั้นที่ 2 (Secondary Colours) คือ สีที่เกิดจากการผสมกันเป็นคู่ๆ ระหว่างแม่สี 3 สี จะได้สีเพิ่มขึ้นอีก 3สี

1.3 สีขั้นที่ 3 (Tertiary Colours) คือ สีที่เกิดจากการผสมกันเป็นคู่ๆ ระหว่างแม่สี 3 สี กับสีขั้นที่ 2 จะได้สีเพิ่มขึ้นอีก 6สี

1.4 สีกลาง (Neutral Colour) คือ สีที่เกิดการผสมสีทุกสี ในวงจรสี หรือ แม่สี 3สี ผสมกัน จะได้สีเทาแก่

สีทั้ง 3ชั้น เมื่อนำมาจัดอยู่เป็นวงจรถ้าได้ลักษณะเป็นวงล้อสี

2. วรรณะของสี (Tone of Colour)

วรรณะสี คือ ความแตกต่างของสีแต่ละกลุ่ม ในวงจรสีโดยแบ่งตามความรู้สึกด้านอุณหภูมิ โดยแบ่งออกเป็น 2 วรรณะ คือ

2.1 สีวรรณะร้อน (Warm Tone) ประกอบด้วยสีเหลือง, ส้มเหลือง, ส้ม, ส้มแดง, แดง และม่วงแดง

2.2 สีวรรณะเย็น (Cool Tone) ประกอบด้วยสีม่วง, ม่วงน้ำเงิน, น้ำเงิน, เขียวน้ำเงิน, เขียวและเขียวเหลือง

3. สีตรงข้าม (Complementary Colour)

สีตรงข้าม หมายถึง สีที่อยู่ในตำแหน่งตรงข้ามกันในวงจรสี และมีการตัดกันอย่างเด่นชัดซึ่งจะให้ความรู้สึกที่ขัดแย้งกัน หากนำมาผสมกันจะได้สีกลาง (เทา) ซึ่งมีทั้งหมด 6 คู่ ได้แก่

- สีเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วง
- สีแดง ตรงข้ามกับ สีเขียว
- สีนํ้าเงิน ตรงข้ามกับ สีส้ม
- สีเขียวเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วงแดง
- สีส้มแดง ตรงข้ามกับ สีเขียวนํ้าเงิน
- สีม่วงนํ้าเงิน ตรงข้ามกับ สีส้มเหลือง

ภาพประกอบที่ 3 ข้อมูลด้านเนื้อหา

ที่มา [http://mcp.swis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-](http://mcp.swis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

[bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703](http://mcp.swis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

4. สีข้างเคียง (Analogous Colour)

สีข้างเคียง หมายถึง สีที่อยู่เคียงข้างกันทั้งซ้ายและขวาในวงจรสี มีความคล้ายคลึงกันหากนำมาจัดอยู่ด้วยกันจะมีความกลมกลืนกัน หากอยู่ห่างกันมากเท่าใดความกลมกลืนก็จะยิ่งน้อยลงความขัดแย้งก็จะมีมากขึ้น ส่วนใหญ่จะเป็นสี ในวรรณะเดียวกัน (ภาพที่ 6) สีข้างเคียงได้แก่

- สีแดง - ส้มแดง - ส้ม หรือ ม่วงแดง -แดง - ส้มแดง
- สีส้มเหลือง - เหลือง - เขียวเหลือง หรือ ส้มแดง - ส้ม - ส้มเหลือง
- สีเขียว - เขียวน้ำเงิน - น้ำเงิน หรือ เขียวน้ำเงิน - เขียว - เขียวเหลือง
- สีม่วงน้ำเงิน - ม่วง - ม่วงแดง หรือ ม่วงน้ำเงิน- น้ำเงิน - เขียวน้ำเงิน

ทฤษฎีสี จากในอดีตที่สามารถค้นคว้าได้ตามหลักฐาน ทางประวัติ ศาสตร์นั้น สีมักจะถูกใช้โดยผู้ชำนาญ เช่น จิตรกร หมายถึง เพื่อการแสดงออกของอารมณ์ ความรู้สึก ทั้งกับผู้ทำ และผู้ดู

สีขั้นปฐม (The Primary Colours) ในโรงเรียน สมัยประถมต้นว่า สีที่ๆ ที่เป็นเมื่อนั้นมี ภาษาเป็นทางการว่า "สีขั้นปฐมภูมิ" ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำ เงิน จำนวน 3 สี เป็น สีเดี่ยวๆ ที่ไม่สามารถใช้สี อื่นใดผสม เป็นสี 3 สีนี้ ได้

สีขั้นทุติยภูมิ (Secondary Colours) เป็นสีในขั้น ที่ 2 เกิดจาก การผสมตัวของแม่สี 2 สี เช่น แดง+ เหลือง = ส้ม , แดง + น้ำเงิน = ม่วง , เหลือง + น้ำเงิน = เขียว เป็นต้น

สีขั้นที่ 3 (Tertiary Colours) เป็นการผสมสีใน ขั้นที่ 2 จำนวน 2 สี มาผสมกัน เช่น ส้ม+ม่วง หรือ เขียว+ส้ม หรือ เขียว+ม่วงโดยผลที่ออกมาจะเป็นสีออกน้ำตาลคล้ายๆกัน

ดำ : Black สีดำไม่จัดเป็นแม่สี นักทฤษฎีสีบางท่าน ถือว่าสี ดำไม่ใช่สี แต่ในความเป็นจริงเราพบเห็นและใช้สีดำ อย่างขาดไม่ได้พอๆ กับสีตรงข้ามของดำ คือ

ขาว : White สีขาว สำหรับงานจิตรกรรม ผลิตจาก สารตะกั่วที่ให้คุณสมบัติที่บดแสง และกลบทับได้ ดีเบื้องต้นของ หลักการความเป็นมาของสีนี้ เป็นสีที่มักใช้โดยกลุ่มจิตรกร และมักจะใช้ในงานจิตรกรรม , งานสถาปัตยกรรม , ตกแต่ง ภายใน ฯลฯ ไม่รวมถึงสีของแสงซึ่งต่างออกไป

สีของแสง : ประกอบด้วยแม่สี 3 สี เช่นกัน ได้แก่ BGR คือ Blue-น้ำเงิน , Green-เขียว , Red-แดง เช่นในเครื่อง รับโทรทัศน์ แต่เมื่อรวมเอาแสงของสีทั้ง 3 เข้าด้วยกันในปริมาณ เท่าๆ กัน จะได้สีของแสงเป็นขาว ในงานออกแบบสาขาต่างๆ เราจะไม่ใช้การผสมสี สร้างสี ด้วยเนื้อสีเองแต่เราจะใช้สีในวัสดุต่างๆ นำมาจัดวางเข้าด้วย กัน หรือประกอบกันแล้วเกิด ผลในภาพรวม ซึ่งถ้าเราเข้าใจใน หลักการ ต่างๆ ของ น้ำหนักสี ความเข้มสี ความสว่าง สีคู่ตรงข้าม สีพหุรงค์+เอกรงค์ สีร้อน เป็นสีครอบงำ การกลับค่าสี และอาจจะ มีจิตวิทยาของสี ความเชื่อเรื่องสีต่างๆนี้ก็จะทำให้การทำงาน ในระดับมืออาชีพของนักตกแต่งหนักแน่นขึ้น มีที่ไปที่ไป มากขึ้น และสนุกสนานมีทางเลือกมากขึ้นสำหรับนักตกแต่งบ้านในระดับ สมัยครเล่น และบุคคลทั่วไป ซึ่งเราสามารถนำเอาหลักการต่างๆนี้มาประยุกต์ใช้ได้ นอก เหนือไปจากงาน ตกแต่งภายในได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งผมจะขยายความในโอกาสต่อไป

ภาพประกอบที่ 4 ข้อมูลด้านเนื้อหา

ที่มา [http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

[bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

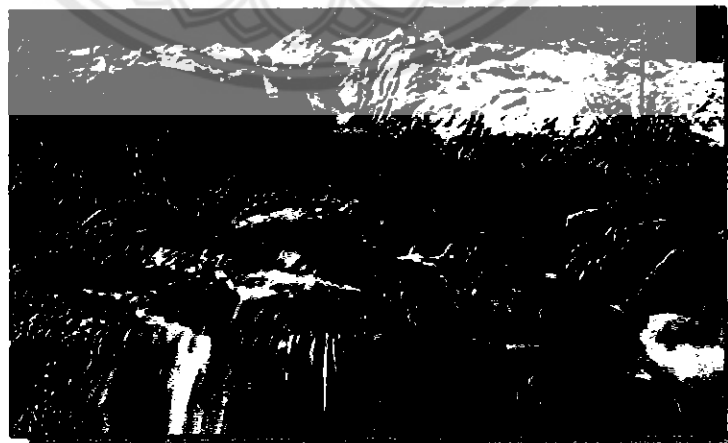
สีร้อน และเย็น Warm and Cool Colours สีแดง สีเหลือง สีส้ม สีม่วงออกแดง สีส้มแดง เหล่านี้เป็นสีที่ จัดอยู่ใน วรรณะร้อน เนื่องจากสีเหล่านี้ให้อารมณ์และความ รู้สึกที่รวดเร็ว ร้อนแรง ไม่เย็น ให้ความรู้สึกในทางกระตุ้น การตื่นตัว เตรียมพร้อม สีน้ำเงิน สีฟ้า สีเขียว สีเขียวฟ้า เหล่านี้เป็นสีที่จัดอยู่ใน วรรณะเย็น เนื่องจากสีเหล่านี้ให้อารมณ์ที่สงบเยือกเย็นให้ ให้ความรู้สึกตรงข้ามกับสี

ใน วรรณะรื้อนอย่างสิ้นเชิง ในงานศิลปะแขนงจิตรกรรม สีวรรณะรื้อน เท่าที่นึกได้ เช่นศิลปะ ปิน เซ ชานน์ หรือ โมเน่ เป็นต้น แต่ไม่ได้หมายความว่า ท่านเหล่านี้ผลิตผลงานอันเป็นอมตะของท่านเป็น วรรณะรื้อน แต่เพียงอย่างเดียวหรือ วรรณะรื้อน อย่างเดียว แต่มีวิธีการ ใช้สีอย่างชาญฉลาดกว่า นั้นมากนัก สีรื้อนและสีเย็น ยังให้ผลในแง่ทัศนียภาพ โดยหลักการ แล้ว สีวรรณะรื้อน จะให้ ความรู้สึกอยู่ใกล้หรืออยู่ห่างหน้ามาก กว่า ในขณะที่ สีวรรณะรื้อน ทำตรงข้ามคือสีเย็น : ช่วยให้ ระยะ อยู่ลึกกว่า ความเป็นจริง หรือดูไกลออกไปมากกว่า ในด้านงานตกแต่งภายในไม่ว่าจะเป็นมือ สม่ครเล่นหรือ มืออาชีพการนำเอาหลักการเหล่านี้มาใช้ ก็จะช่วยให้งานการ เลือกวัสดุและสีต่างๆ ของผนัง พื้น เพดาน ต่างๆเหล่านี้เป็นเรื่อง ง่ายขึ้นและผิดพลาดน้อยลง และใช้เป็นข้อยุติได้สำหรับ มืออาชีพ

ความหมายสิ่งแวดล้อม

2. ความหมายของสิ่งแวดล้อม(environment)

สิ่งแวดล้อม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งที่เป็น ธรรมชาติ (สามารถจับต้องและมองเห็นได้) และนามธรรม (ตัวอย่างเช่นวัฒนธรรมแบบแผน ประเพณี ความเชื่อ) มีอิทธิพลเกี่ยวข้องถึงกัน เป็นปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบ จากปัจจัยหนึ่งจะมีส่วนเสริมสร้างหรือทำลายอีกส่วนหนึ่ง อย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สิ่งแวดล้อมเป็น วงจรและวัฏจักรที่เกี่ยวข้องกันไปทั้งระบบ

ภาพประกอบที่ 5 ข้อมูลด้านเนื้อหา

ที่มา http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-

[bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703](http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=22703)

สิ่งแวดล้อมแบ่งออกเป็นลักษณะกว้าง ๆ ได้ 2 ส่วนคือ

1. สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ดิน น้ำ อากาศ ทรัพยากร
 2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ชุมชนเมือง สิ่งก่อสร้างโบราณสถาน ศิลปกรรม
- ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม

สิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อเราอย่างไร

สิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องไกลตัวสำหรับเรา แต่เรามักจะมองไม่เห็นหากไม่ประสบเคราะห์กรรม หรือเคราะห์ร้ายจากภัยพิบัติ สิ่งแวดล้อม หรืออุบัติเหตุ ในสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน ได้ให้ความหมายสำหรับ "สิ่งแวดล้อม" ว่าหมายถึง สิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา ทั้งสิ่งที่มีชีวิต สิ่งที่ไม่มีชีวิต เห็นได้ด้วยตาเปล่า และไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า รวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น หรืออาจจะกล่าวได้ว่าสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์นั่นเอง

ไม่เห็นโลงศพ ไม่หลั่งน้ำตา ประโยคนี้ยังคงใช้ได้ในทุกยุคทุกสมัย ก็ครั้งที่คราวที่พวกเราต้องเผชิญกับภัยพิบัติทั้งหลาย บทเรียนต่างๆเหล่านี้ได้สอนหรือให้คติอะไรกับบ้างเราในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา มนุษย์เราต้องเรียนรู้ที่จะอยู่และปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อที่จะอยู่กับธรรมชาติให้ได้ ไม่ว่าจะเป็น ชุมชนชนบท สังคมเมือง มนุษย์เราไม่สามารถเอาชนะธรรมชาติได้ แม้ว่าสร้างตึกสูงระฟ้า รถไฟความเร็วสูง แต่ทุกสรรพสิ่งต้องการความสมดุล มีการเกิดใหม่ก็มีการดับสูญสลายสิ้นไป

ผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมมีมากมาย ที่เราต้องเผชิญอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งมีอาจหลบเลี่ยงได้ แต่เราสามารถช่วยและผ่อนความรุนแรงหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น

"ภาวะโลกร้อน" หรืออากาศร้อนผิดปกติ อันเกิดจากชั้นบรรยากาศของโลกถูกทำลาย จากการเร่งผลิตของภาคอุตสาหกรรมโดยการปล่อยสารพิษหรือสารเคมีในชั้นบรรยากาศ เพื่อตอบสนองการบริโภคที่บ้าคลั่งของมนุษย์ จากสภาวะโลกร้อนส่งผลให้สิ่งมีชีวิตบางชนิดไม่สามารถดำรงชีพอยู่ได้ ต้นไม้ และพืชผักก็ไม่สามารถเจริญเติบโตได้เช่นกัน ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านอาหาร นอกจากนี้สภาวะโลกร้อน ยังส่งผลให้ "อากาศแปรปรวน ส่งผลให้เกิดพายุ" ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับมนุษย์และสิ่งปลูกสร้างได้

“น้ำท่วมฉับพลัน” และ “ดินถล่ม” เป็นปัญหาสำหรับหลายพื้นที่ สาเหตุอันเกิดจากการตัดต้นไม้ทำลายป่า เมื่อไม่มีต้นไม้มาช่วยชะลอในการไหลของน้ำฝน กรณีที่ฝนตกรุนแรง ก็ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก และดินถล่มได้ ส่วนกรณีในเขตตัวเมืองและกรุงเทพมหานคร สาเหตุที่น้ำท่วมนั้นเกิดจากการวางผังเมือง ระบบระบายน้ำ และการจัดการขยะ ซึ่งหากเรามีวิธีการจัดการระบบนี้ได้ จะช่วยลดการสูญเสียหรือความเสียหายลงได้

“ไฟป่า” สาเหตุหนึ่งมาจากการจุดไฟเผาป่าของมนุษย์ ในการเข้าไปหาของป่า ไฟป่า นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของสัตว์ป่าและระบบนิเวศในป่าแล้ว ยังส่งผลให้เกิดหมอกควัน ทำให้ผู้ที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงส่วนใหญ่เป็นโรคทางเดินหายใจ บางพื้นที่ยังส่งผลให้ฝนเป็นกรดอีกด้วย อย่างไรก็ตามกว่าที่ต้นไม้จะเติบโตหรือฟื้นฟูได้ต้องใช้เวลาหลายปี เพียงแค่การจุดไฟของคนไม่กี่คน ส่งผลร้ายต่อระบบนิเวศถึงเพียงนี้

ดังนั้นเราจึงควรช่วยกันอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และมีแผนการในการเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ความเสียหายที่เกิดขึ้นอาจนำมาซึ่งการสูญเสียชีวิต และทรัพย์สิน อย่างไรก็ตามการส่งเสริม กระตุ้นให้มีจิตสำนึกที่ดี และการร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยเริ่มจากระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และขยายผลจนถึงระดับประเทศจะช่วยให้มนุษย์เรียนรู้ที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

ที่มา <http://www.urbaneco.org/>

สีโพลีแกรม

สีโพลีแกรม เป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่แปลกประหลาดมากที่สุดที่ทำโดย Cromas ขอขอบคุณที่ของมัน ผลกึ่งกำสันี้สามารถให้ทุกพื้นผิวที่ทาสีทั่วไป หลากสีรุ้งและผลกระทบ. คิดว่าสำหรับตัวอย่างเช่นเกี่ยวกับทุกเฉดสีที่สามารถมองเห็นได้บนพื้นผิวของแผ่นซีดีในขณะที่มันถูกตีด้วยแหล่งกำเนิดแสง: ผลที่ได้รับจะคล้ายกับที่ของปริซึมในการกระทำของหักเหแสง แสงที่เป็นสเปกตรัมสี สามารถที่จะเน้นทั้งหมดเจ็ดสีรุ้ง

สีโพลีแกรมเหมาะสำหรับการใช้งานต่างๆทั้งในร่มและกลางแจ้ง สีน้ํา แต่โดยทั่วไปจะใช้สำหรับ handmade- อุตสาหกรรมหรือ decoration- ของเฟอร์นิเจอร์, แว่นตา, ย่อมาจากนิทรรศการวัตถุสำหรับใช้ในบ้าน, อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, วัตถุแสงและอื่น ๆ อีกมากมาย

ภาพประกอบที่ 6 ข้อมูลด้านเนื้อหา
ที่มา <http://www.printtosme.com/article/82>

เทคโนโลยี โฮโลแกรม (Hologram) คำนี คิดว่าหลายคนคงคุ้นเคยและรู้จักกันดีใน รูปแบบของภาพที่สร้างขึ้นให้ดูเหมือน มีความชัดลึกมีความนูนหลุดออกมาจากกรอบ เราจะเห็น โฮโลแกรมแบบนี้ได้จากบัตรเครดิต, รูปโลกในวารสารชั้นนำหรือรูปภาพโฮโลแกรมที่ขายตาม ท้องตลาดทั่วไป เช่น รูปวิวทิวทัศน์, รูป ร.5 หรือรูปบุคคลสำคัญต่างๆ เป็นต้น แต่อย่างไรเสียจะ พบว่าโฮโลแกรมแบบนี้ถึงแม้จะให้ความรู้สึกที่นูนมีมิติ แต่ก็ยังไม่ลอยรอบด้าน เป็น 3 มิติที่แท้จริง

แนวคิดของ โฮโลแกรม นั้นจริงๆแล้วไม่ใช่เป็นเพียงแค่ภาพจากดวงตาที่มีระยะชัดลึกข้างต้น แต่ ยังหมายถึงแสง 3 มิติลอยตัวรอบด้านเสมือนจริงราวกับว่าวัตถุที่เราเห็นนั้นจับต้องโอบกอดได้ ที่ เรียกว่า "3D Hologram" เช่น Iron Man พระเอกได้ใช้ Computer สร้างเกราะหุ่นยนต์ Iron Man ร่างสุดท้าย(ตัวสีแดง-ทอง) ซึ่งจะพบว่าจอคอมในหนังไม่ใช่คอมเบบที่เราใช้กันแต่เป็นจอแสง 3 มิติ ลอยอยู่ในอากาศ สั่งการแบบใช้เสียงพูดรวมทั้งใช้มือสัมผัสคลิกเมนูทำนองเดียวกับ Touch screen และภาพวัตถุจำลองส่วนประกอบหุ่นยนต์ที่ออกแบบก็เป็นลักษณะลำแสงโฮโลแกรมลอย ตัวในอากาศ หมุนได้รอบด้าน... ซึ่งปัจจุบันได้มีการทดลองใช้จริงๆแล้ว

โฮโลแกรมถูกสร้างขึ้นด้วยกระบวนการที่เรียกว่า ฮอโลกราฟี (Holography) โดยฮอโลกราฟี เป็นเทคนิคที่ช่วยให้แสงกระจายจากวัตถุที่จะบันทึกและได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้ปรากฏเป็นวัตถุ อยู่ในตำแหน่งเดิมเมื่อเทียบกับการบันทึก การเปลี่ยนแปลงรูปแบบตำแหน่งและทิศทางของระบบ

การมองเห็นเป็นไปอย่างถูกต้องเหมือนกับว่าวัตถุยังคงเป็นปัจจุบันจึงทำให้ภาพที่บันทึกปรากฏเป็นสามมิติ ฮอโลแกรม 3 มิติ เป็นเทคโนโลยีรูปแบบหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระยะไกลระหว่างบุคคลต้นทางและปลายทางที่อยู่ต่างสถานที่กัน สามารถโต้ตอบแบบตัวต่อตัว

ฮอโลแกรมแบ่งได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ white-light hologram ซึ่งภาพฮอโลแกรมที่บันทึกนั้น สามารถมองเห็นได้ด้วยการส่องสว่าง ด้วยแสงสว่างจากธรรมชาติ และอีกประเภทหนึ่งคือ ภาพฮอโลแกรม ที่ต้องถูกส่องสว่างด้วยแสงเลเซอร์ หรือแสงที่มีสภาพหน้าคลื่นสอดคล้องกันในระดับหนึ่ง ถึงจะมองเห็นภาพ 3 มิติได้

นอกจากนี้ ยังอาจแบ่งฮอโลแกรมออกได้เป็น transmission hologram, reflection hologram, image-plane hologram, และอื่นๆ อีกหลายประเภท

ต้นกำเนิดของฮอโลแกรม

ฮอโลแกรม ได้ถูกคิดค้นขึ้นมาครั้งแรกในปี ค.ศ. 1948 โดย ดร.เดนนิส กาเบอร์ (Dennis Gabor, 1900-1979) วิศวกรไฟฟ้าชาวฮังการี โดยกาเบอร์ได้ค้นพบหลักการของฮอโลกราฟีโดยบังเอิญ ในระหว่างที่พัฒนาปรับปรุงคุณภาพของกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนที่บริษัท British Thomson-Houston ที่เมือง Rugby ประเทศอังกฤษ จากการค้นพบนี้ กาเบอร์ได้รับรางวัลโนเบลสาขาฟิสิกส์ ในปี ค.ศ. 1971

ต่อมาได้มีการพัฒนาและเริ่มนำมาใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลาย หลังจากที่ได้มีการคิดค้นเลเซอร์ขึ้นมาในปี ค.ศ. 1960 และได้มีการนำเอาเลเซอร์เข้ามาประยุกต์ใช้ ในปี ค.ศ. 1964 โดยนักวิทยาศาสตร์ชื่อ E.Leith และ J.Upatniks แห่งห้องปฏิบัติการทางเลเซอร์ มหาวิทยาลัยมิชิแกน ประเทศสหรัฐฯ ได้ร่วมมือกันพัฒนาเทคโนโลยี Holography โดยใช้คุณสมบัติของแสงเลเซอร์ ทำให้สามารถแสดงรูปภาพ ที่มีความลึก ความกว้าง และเปลี่ยนแปลงได้ตามมุมมอง นับจากนั้นฮอโลแกรมได้ถูกพัฒนาและประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง

ฮอโลแกรม เป็นภาพที่มีลักษณะ 3 มิติ ซึ่งแตกต่างจากภาพ 2 มิติ เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด จอคอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ เป็นต้น ภาพเหล่านี้จะเป็นภาพ 2 มิติ เมื่อแสงจากแหล่งกำเนิดแสง ไปกระทบผิวของภาพถ่าย, ภาพวาด ก็จะสะท้อนกลับมายังที่ตา ทำให้มองเห็นภาพเป็น 2 มิติ

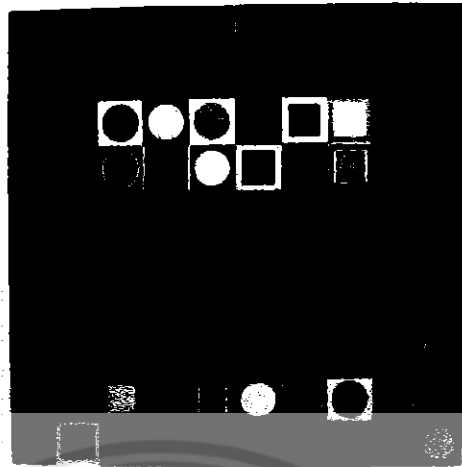
แต่ภาพโฮโลแกรมจะให้หลักการสร้างภาพให้มีการแทรกสอดของแสงที่มากกระทบรูปภาพ โดยการฉายแสงเลเซอร์จากแหล่งเดียวกัน แยกเป็น 2 ลำแสง ลำแสงหนึ่งเป็นลำแสงอ้างอิงเล็งตรงไปที่แผ่นฟิล์ม อีกลำแสงหนึ่งเล็งไปที่วัตถุและสะท้อนไปยังฟิล์ม แสงจากทั้งสองแหล่งจะถูกบันทึกไว้บนฟิล์มในรูปแบบของการแทรกสอด (Interference Pattern) ซึ่งมองไม่คล้ายกับรูปของวัตถุต้นแบบ ก่อให้เกิดภาพเสมือน (Virtual image) ขึ้นมาตามมุมของแสงที่มากกระทบ ทำให้ตาของเรารับแสงอีกด้านหนึ่งของแผ่น Hologram เกิดเห็นภาพ 3 มิติขึ้น

การสร้างโฮโลแกรมแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

- (1) การบันทึกภาพ (recording of image) เป็นการบันทึกแถบการสอดแทรกเชิงซ้อน (Complex interference patterns) ซึ่งเกิดจากที่แต่ละแสงเลเซอร์ 2 ลำแสงซ้อนทับกันอยู่ (Superposition) แถบการสอดแทรกเชิงซ้อนนี้จะถูกบันทึกไว้บนฟิล์มถ่ายรูป (Photographic film)
- (2) การสร้างภาพ (reconstruction of image) เป็นการสร้างภาพ 3 มิติ ขึ้นจากแผ่น

โฮโลแกรมแบบสะท้อนแสง

โฮโลแกรมสะท้อนแสง (light effect) หรือ (color effect) หรือ (contact copy) ถ้าเราสังเกตบนโฮโลแกรมต่าง ๆ จะพบว่า บนโฮโลแกรมนั้น ๆ ขณะที่เราขยับหรือมีการเคลื่อนไหว เราเจอแสงที่สะท้อนจาก โฮโลแกรมมากกระทบกับสายตาเรา และแสง ค่อย ๆ เปลี่ยนไปเป็นสีอื่น ๆ มองดูราวกับประกายมุกและการสะท้อนมายังสายตาเรา ที่เห็นนั้นคือแสงที่เกิดจากมุมกระทบ และหักเห บนผิวโฮโลแกรมที่เกิดจากการ embossed ด้วยลำแสงเลเซอร์ ผ่านกระบวนการ และระยะที่ติดกับแสงจากสายตา ของเราที่มองลงไปนั่นเอง เราใช้เทคนิคอันนี้ในการผสมผสานเพื่อให้โฮโลแกรมดูสวยงามยิ่งขึ้น และเป็น ที่ดึงดูดตาแก่คน ที่พบเห็นนั่นเอง

ภาพประกอบที่ 7 ข้อมูลด้านเนื้อหา
ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki/>

ผลงาน วาซาเรลี (Victor de Vasarely) เป็นชาวฝรั่งเศสเกิดที่ฮังการี เป็นจิตรกรที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งศิลปะลวงตา (op art) ที่ให้อิทธิพลเกี่ยวกับเรื่องสีล้วน รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) ที่แสดงลักษณะ เป็นสีที่เป็นเหมือนสีไฮโดแกรม

ภาพประกอบที่ 8 ข้อมูลด้านเนื้อหา
ที่มา https://en.wikipedia.org/wiki/Gino_Severini

ผลงานของ Gino Severini (จีโน้ Severini) (7 เมษายน 2426-26 กุมภาพันธ์ 2509) เป็น จิตรกรชาวอิตาลีเลียน แสดงลักษณะอิทธิพล การเขียนลายเส้น รูปทรง และสี น้ำหนัก จังหวะ เคลื่อนไหว

ภาพประกอบที่ 9 ข้อมูลด้านเนื้อหา
ที่มา https://en.wikipedia.org/wiki/Kazimir_Malevich

Kazimir Severinovich Malevich (23 กุมภาพันธ์ 2421-15 พ.ค. 2478) เป็นจิตรกรและนัก ทฤษฎีชาวรัสเซีย เขาเป็นผู้ริเริ่มของ ศิลปะนามธรรมเรขาคณิต และผู้ริเริ่มของ ขบวนการ Suprematist เขาเป็นคริสเตียนผู้ศรัทธาที่ศรัทธาในงานของศิลปินที่เป็นศูนย์กลางของจิตสำนึกแสดงลักษณะอิทธิพล การเขียนลายเส้น รูปทรง และสี น้ำหนัก จังหวะ เคลื่อนไหว

อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ

ศิลปะแบบคิวบิสม์ (CUBISM)

ศิลปะแบบคิวบิส เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางศิลปะแบบเก่าอย่างสิ้นเชิง โดยไม่ได้เน้นการแสดงออกถึงความรู้สึกของศิลปินหรือค่านิยมที่จะหลุดออกไปจากชีวิตประจำวัน เหมือนอย่างศิลปะแบบอิมเพรสชันนิส เคยทำมา

ศิลปะแบบคิวบิส (Cubism) คือ การค้นหาความงามจากรูปทรงของเหลี่ยม ลูกบาศก์ ค้นหาโครงสร้างตามความจริงที่เป็นแท่ง ๆ มากกว่าจะไปเน้นที่รายละเอียดในธรรมชาติ ถือเป็น การสร้างสรรค์งานศิลปะที่แสดงให้เห็นวัตถุตามมิใช่แค่การเลียนแบบวัตถุ เพราะยังคงมีเนื้อหาและเรื่องราวในภาพอยู่ อาจถือได้ว่าเป็นศิลปะที่พยายามเชื่อมโยงทั้งทางความคิด และสายตา เข้าด้วยกันเพราะการสร้างผลงานทางศิลปะแบบคิวบิสนั้นเป็นการ สร้างรูปทรงเรขาคณิต โดยการหาโครงสร้างแยกย่อยแล้วนำมาประกอบเข้ากันใหม่ โดยสีที่ใช้ จะใช้สีมืด ไม่สด ไม่รุนแรง เป็นสีแบน ๆ หรือบางที่จะนำโครงสร้างด้านหน้าและด้านหลังมาประกอบพร้อม ๆ กันเพื่อให้สามารถเห็นวัตถุ นั้นทั้งสองด้านได้ในคราวเดียวกันและเห็นถึงความตื้นลึกของภาพแม้อยู่ในระนาบเดียวกัน ซึ่ง

ศิลปะแบบคิวบิสนั้นเป็นอีกหนึ่งวิธีการแก้ปัญหาของภาพเขียนที่มีเพียงสองมิติและตาเห็นได้แค่ด้านเดียว โดยหลักสุนทรียศาสตร์ของศิลปะแบบคิวบิสอยู่ที่ กฎของการควบคุมความรู้สึก อารมณ์ และการแสดงออกที่ต้องมีการพิจารณากลั่นกรองเสียก่อน

ศิลปะแบบคิวบิสแบ่งออกเป็นสามยุคโดยใน ยุคแรก คือ ยุคคิวบิสมวิเคราะห์ งานศิลปะจะมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์โครงสร้างและการแปรระนาบแล้วสร้างรูปทรงที่เป็นเหลี่ยมเป็นสันขึ้นมา โดยลดระยะในช่วงความลึกจากความเป็นอยู่ในธรรมชาติหรือทิวทัศน์จริงมาทำให้มวลสารทั้งหลายอัดรวมกันเหมือนภาพหุ่นโดยจะเน้นเรื่องน้ำหนัก ความแข็งแรงของวัตถุและปริมาตรและตัดรายละเอียดความซับซ้อนของวัตถุจริงออกไป เช่นบ้านและต้นไม้จะลดรูปทรงลงเหลือแค่ก้อนเหลี่ยมหรือรูปโค้งอย่างง่าย ๆ

ยุคที่สอง ยุคทอง ยุคของคิวบิสมวิเคราะห์ศิลปะปินจะจำแนกวัตถุออกเป็นส่วนต่างๆ จะไม่แสดงให้เห็นโดยชัดเจนว่าจะอะไรเป็นอะไร จะขยายให้เกิดมุมเด่นของแต่ละวัตถุชัดเจนยิ่งขึ้นแล้วจึงผสมผสานวัตถุต่างๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งภาพโดยนำวัตถุต่าง ๆ นั้นมาปรากฏอยู่คู่กันเป็นวิธีการทำระนาบให้เชื่อมโยงกันไปเรื่อยๆ ไม่แสดงให้เห็นส่วนละเอียดของแต่ละวัตถุมากนัก โดยเส้นขอบอาจถูกกลืนหายเข้าไปในบริเวณสี และสีในภาพเป็นมักจะเป็นสีเทาอมน้ำตาล การนำวัตถุที่ถูกมองจากมุมมองที่ต่างกัน ทั้งเบื้องบน ด้านข้าง ด้านหน้า หรือด้านใด ๆ มารวมกันให้เกิดเอกภาพ อยู่ในองค์เดียวกัน ทางด้านรูปทรงก็ถูกทำลายจนเกือบอยู่ในสภาพนามธรรม

ยุคที่สาม คิวบิสสังเคราะห์ ผลงานในยุคนี้เริ่มมีการนำวัสดุต่างๆ มาคละเคล้าปะติดรวมเข้าด้วยกันกับการวาดภาพ วัสดุเหล่านั้นอาจจะใช้แผ่นกระดาษ เศษหนังสือพิมพ์ แผ่นกระจกเงา ผ้า ฯลฯ วิธีนี้เรียกว่า Collage มีการเขียนตัวหนังสือหรือกระดาษหนังสือพิมพ์ ปะลงผืนผ้าใบ ทำให้เห็นคุณค่าของงานศิลปะโดยการนำตัวอักษรมาเป็นสื่อสร้างความเข้าใจและยังทำให้ศิลปินกับผู้ชมมีการเชื่อมโยงกันทางความคิดมากยิ่งขึ้นด้วยวัสดุที่นำมาประยุกต์ใช้ โดยยังคงไว้ซึ่งคุณสมบัติในการใช้สอยเมื่อนำมาจัดองค์ประกอบจะทำให้ภาพได้คุณลักษณะใหม่ที่เป็นอิสระกว่าเดิม มีการสังเคราะห์ในเรื่องของเส้นให้มีความใกล้ชิดกับเส้นเรขาคณิตมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าศิลปะแบบคิวบิสนั้นจะเน้นการสร้างสรรคผลงานโดยใช้รูปทรงเรขาคณิต แทงหรือเหลี่ยมต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดเป็นภาพใหม่โดยการจัดเรียงไว้ข้างกันและใช้เทคนิคการลงสีหรือลงเส้นขอบเพื่อทำให้เกิดภาพโดยการเชื่อมโยงทางความคิดและสายตา

ศิลปะแบบคิวบิสม์ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีการแก้ปัญหาภาพเขียนที่มีเพียงสองมิติและตาเห็นได้แค่ด้านเดียวทำให้มองเห็นเป็นหลายมิติแม้จะอยู่ในระนาบเดียวกันนับว่าเป็นศิลปะอีกประเภทหนึ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ตัวอย่างงานศิลปะแบบคิวบิสม์ (Cubism)

ภาพประกอบที่ 10 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ

ชื่อผลงาน Les Femmes d'Alger. 1911-12. ภาพวาดสีน้ำมันบนผ้าใบ ของ Pablo Picasso.

จิตรกรชาวสเปน

ที่มา <https://angiegroupp.wordpress.com/>

ภาพประกอบที่ 11 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ

ชื่อผลงาน Houses at L'Estaque L'Estaque, August, 1908 ภาพวาดสีน้ำมันบนผ้าใบ ของ

Georges Braque

ที่มา <https://angiegroupp.wordpress.com/>

แนวคิดและจุดเริ่มต้น

ยุคบาบิกนิยมนับเป็นวิวัฒนาการของวงการศิลปะอย่างสำคัญ โดยศิลปินสองคน คือ ฌอร์ฌ บรัก และปาโบล ปิกัสโซ ซึ่งทั้งสองต่างมีจุดเริ่มต้นแรงบันดาลใจจากผลงานของปอล เซซาน ซึ่งมีความคิดว่า "โครงสร้างเรขาคณิตเป็นรากฐานของรูปทรงธรรมชาติทั้งหมด" และถ้าเข้าใจรูปทรงของโลกภายนอก และโครงสร้างตามความเป็นจริงแล้ว จงมองดูรูปเหล่านั้นให้เป็นเหลี่ยม เป็นลูกบาศก์กาย ๆ ทั้งปิกัสโซและบรักพยายามเน้นคุณค่าของปริมาตร ของวัสดุกับอากาศซึ่งสัมพันธ์กันเต็มไปหมดในภาพ อีกทั้งยังปฏิเสธหลักการของลัทธิประทับใจซึ่งละเลยความสำคัญของรูปทรงและมวลปริมาตร ศิลปินทั้งสองต่างสำรวจรายละเอียดของสิ่งที่พวกเขาต้องการวาดด้วยการวิเคราะห์และแยกแยะทำลายรูปทรงเหล่านั้นให้กลายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไม่ปะติดปะต่อกัน จากนั้นก็นำมาสังเคราะห์ประกอบกันใหม่ ให้รูปทรงบางรูปทับกัน ซ้อนกัน หรือเหลื่อมล้ำกันก็ได้ โดยมีจุดประสงค์สำคัญในเรื่องการสร้างความงามที่เกิดจากมวลปริมาตรเป็นเป้าหมายสูงสุด

โดยที่มาของชื่อบาบิกนิยมนั้นมาจากการที่ฌอร์ฌ บรัก ได้ส่งงานของเขาไปแสดงในนิทรรศการศิลปะที่หอศิลป์ศิลปินอิสระ (Salon des Artistes Indépendants) ในกรุงปารีส และถูก

ปฏิเสธไม่ให้นำผลงานทั้งหมดออกจากนิทรรศการ โดยมีนักวิจารณ์แสดงความเห็นเกี่ยวกับผลงานของบรักว่า เป็นการสร้างสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ขนาดเล็กทั้งสิ้น และเป็นผลงานที่ไม่เห็นความสำคัญของรูปทรงและตัดทอนทุกอย่างออกไป ไม่ว่าจะป็นอาคารบ้านเรือน รูปร่างของสิ่งต่าง ๆ โดยบรักตัดทอนให้เกิดรูปทรงเรขาคณิตและนำไปสู่รูปทรงแบบลูกบาศก์

โดยในแรกเริ่มนั้น ปีกัสโซและบรักเริ่มทำงานในแบบบาศกนิยมร่วมกันนั้น ปีกัสโซเปิดเผยว่า "ตอนที่เริ่มเขียนภาพในแนวทางนี้นั้น พวกเขาไม่ได้ตั้งใจจะสร้างรูปสี่เหลี่ยม แต่เพียงแต่ต้องการแสดงความคิดพวกเขาออกมาเท่านั้น" และในการที่จะแสดงออกให้ตรงกับความคิดของทั้งสอง ก็จำเป็นต้องทำการค้นหาโครงสร้างใหม่ และต้องเปลี่ยนแนวศิลปะไปในทางตรงกันข้ามกับศิลปะลัทธิประทับใจ ด้วยเหตุดังนี้ เขาจึงต้องละเลยเรื่องสีและสัมผัสเพื่อหันไปค้นหาเรื่องโครงสร้างซึ่งจะเป็นพื้นฐานขององค์ประกอบ โดยจัดระเบียบเสียใหม่

มุมมองเทคนิคและรูปแบบ

ศิลปะแบบบาศกนิยมเกิดจากการที่ศิลปินไปเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางศิลปะที่ต่างไปจากแบบเก่า โดยสิ้นเชิง มันยากแก่การจำกัดความให้ เพราะบาศกนิยมมันไม่ใช่เพียงแค่ทฤษฎี ระบบ หรือแม้แต่รูปแบบเพียงแบบเดียว หากแต่บาศกนิยมได้พยายามค้นคว้าจากแนวทางในการสร้างสรรค์ งานศิลปะ ที่แสดงให้เห็นวัตถุ โดยให้ความรู้สึกภาพนั้น ๆ ถูกสร้างขึ้นด้วยสีบนผืนผ้าใบ ไม่ใช่เพียงแค่การเลียนแบบวัตถุเท่านั้น ให้สายตามองเห็นเป็นจริงอย่างธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตาม ศิลปะแบบบาศกนิยมก็ไม่ใช่ศิลปะนามธรรมโดยแท้จริง เพราะว่าบาศกนิยมยังมีเนื้อหาเรื่องราวในภาพอยู่ แต่สิ่งที่บาศกนิยมให้ความสนใจคือการมุ่งไปที่ลักษณะของวัตถุทางรูปทรงที่เราเห็นได้ด้วยความคิด ดังนั้น บาศกนิยมจึงเป็นแนวทางศิลปะที่พยายามจะเชื่อมโยงทั้งความคิดและสายตาเข้าด้วยกัน

ปีกัสโซและบรักนั้นได้แรงบันดาลใจในการทำศิลปะแบบบาศกนิยมจากเขซานในเรื่องโครงสร้างและการไม่ลวงตา บาศกนิยมทำตามหลักการวิเคราะห์ โครงสร้าง และการแปรระนาบแล้วสร้างรูปทรงที่เป็นเหลี่ยมเป็นเส้นขึ้นมา โดยลดระยะในช่วงความลึกจากโลกแห่งทิวทัศน์จริงลงมา ทำให้มวลสารทั้งหลายอัดรวมกันเหมือนภาพนูน บาศกนิยมแบบวิเคราะห์ (analytical cubism) จะตัดรายละเอียดซับซ้อนของวัตถุจริงออกไป บ้านและต้นไม้จะลดรูปทรงลง เหลือแต่ก้อนเหลี่ยมหรือรูปโค้งอย่างง่าย ๆ

บาศกนิยมจะมีแนวทางที่ไม่แสดงให้เห็นได้ชัดว่าจะอะไรเป็นอะไร แต่จะใช้ให้สิ่งต่าง ๆ นั้นมาปรากฏคู่กันเสมอ เช่น ในการสร้างปริมาตร (volume) แต่ในขณะที่ก็มีการใช้สีแบนราบตามผืนผ้าใบในบริเวณใกล้เคียง มีการจับลักษณะวัตถุตามที่ตาเห็น ขณะเดียวกันก็จงใจใช้สีที่แสดงให้เห็นว่านี่คือ ผืนผ้าใบแท้ ๆ ไม่ใช่อย่างอื่น ในเรื่องเส้นวาดและสีก็เช่นเดียวกัน เส้นอาจจะถูกกลืนหายเข้าไปในบริเวณสี ขอบร่างที่คมชัดของคนอาจจะเลือนหายเข้าไป กลืนกับระนาบรอบตัวได้โดยง่าย วิธีการทำระนาบให้เชื่อมโยงกันไปเรื่อย ๆ นั้นจะทำโดยการเปลี่ยนระดับสายตาไปด้วยกัน จะพบกับความตื้นลึกที่ต่างกัน แม้มันจะอยู่บนระนาบเดียวกันก็ตาม

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ปีกลัซได้เปลี่ยนแนวทางการทำงานแบบบาศกนิยมมาเป็นบาศกนิยมแบบสังเคราะห์ (synthetic cubism) บาศกนิยมแบบนี้จะมีวัสดุต่าง ๆ เท่าที่หาได้มาปะติดเข้าไปด้วย ภาพที่ใช้วัสดุมาประกอบกันนี้เรียกว่า "ภาพปะติด" (collage) อาจจะใช้แผ่นกระดาษ เศษหนังสือพิมพ์ แผ่นกระดาษ เศษเชือก ทราย หรือไฟ การนำเอาเศษวัสดุเหล่านี้มาใส่ในภาพสามารถอำพรางความรู้สึกที่ว่า "โลกของภาพเทียบกับโลกของจิตรกรหรือผู้ดูไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกัน เป็นคนละโลก" ลดลง ซึ่งจะทำให้คนดูภาพกับจิตรกรมีความเชื่อมโยงกันทางความคิดมากยิ่งขึ้น วัสดุที่เลือกมาใช้นี้จะยังคงไว้ซึ่งคุณสมบัติทางการใช้สอย เมื่อนำมาจัดองค์ประกอบทางศิลปะก็จะได้คุณลักษณะใหม่ที่เป็นนามธรรมในแบบแผนที่แปลกออกไป

บาศกนิยมยุคแรก

ระยะที่ 1 บาศกนิยมแบบหน้าตัด (facet cubism) ระหว่าง ค.ศ. 1907-1909 เป็นบาศกนิยมแบบเริ่มต้น ระยะนี้ศิลปินจะสร้างสรรค์ผลงานโดยการแบ่งแยกวัตถุหรือรูปภาพออกเป็น ส่วนประกอบทางเรขาคณิตที่แน่นอน หรืออาจเรียกว่าตัดเป็นเหลี่ยมมุมอย่างหน้าเพชร (facet) ก็ได้ แล้วจึงนำเอาส่วนประกอบย่อยเหล่านั้นมาจัดองค์ประกอบใหม่เข้าด้วยกัน ซึ่งการแสดงออกในระยะเริ่มต้นของบาศกนิยมนี้แสดงให้เห็นอิทธิพลของเซซานอย่างชัดเจน ด้วยพวกเขาได้นำลักษณะรูปแบบของเซซานมาเป็นจุดสนใจและแนวทางการพัฒนาของตน นอกจากนั้น ศิลปินบาศกนิยมยังสนใจศึกษาศิลปกรรมของอารยชนชาวแอฟริกาและศิลปกรรมแบบอาร์เคอิกของกรีกโบราณด้วย

บาศกนิยมยุคที่สอง

ระยะที่ 2 บาศกนิยมแบบวิเคราะห์ (analytical cubism) ระหว่าง ค.ศ. 1909-1912 เป็นบาศกนิยมที่ได้รับการสร้างขึ้นด้วยการแตกแยกรูปแบบจริงของวัตถุเพิ่มมากขึ้น แล้วจึงนำมา

วิเคราะห์ประกอบผ่านผลงาน แสดงให้เห็นแง่มุมต่าง ๆ ของวัตถุไปพร้อมกัน บาศกนิยมแบบวิเคราะห์นี้เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปทรงและพื้นที่ พื้นระนาบของวัตถุได้ถูกสร้างขึ้นในแนวใหม่ จากการศึกษาโครงสร้าง และการแสดงให้เห็นแง่มุมต่าง ๆ (angular and faceted planes) ของวัตถุสิ่งเดียวกันได้หลายด้าน ในส่วนเนื้อหาศิลปะนั้นศิลปินสามารถสร้างสรรค์ด้วยเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น เป็นภาพคน ฝูงนิง หรือทิวทัศน์ โดยการให้สีที่มีลักษณะไม่จุดขาด ภาพระยะนี้มักถูกคลุมไว้ด้วยสีเทา สีน้ำตาลอมแดง สีเขียว และสีดิน

บาศกนิยมยุคที่สาม

ระยะที่ 3 บาศกนิยมแบบสังเคราะห์ (synthetic cubism) ระหว่าง ค.ศ. 1912-1914 บาศกนิยมแบบสังเคราะห์มีพัฒนาการล้ำหน้าเกินกว่าบาศกนิยมที่ผ่านมามาก ศิลปินแสดงออกด้วยการจัดองค์ประกอบมากขึ้น และหยิบเอาเรื่องราวที่ง่ายและใกล้ตัวมาเป็นเนื้อหาแสดงออก เช่น แผ่นกระจก วัตถุที่ปรากฏในห้องทำงาน อาทิ แก้วเหล้า กล่องยาสูบ บุหรี่ ขวดเหล้า ไฟ เศษผ้า เครื่องดนตรี หนังสือพิมพ์ โดยการใช้เทคนิคภาพปะติดเข้ามาช่วย หรือที่เรียกว่า "flat pattern cubism" จัดวางลงบนผิวระนาบด้านตั้งและนอนในลักษณะแบนราบ ด้วยโครงสร้างของสีที่เข้ากันในลักษณะลึกลับน่าอัศจรรย์ จิตรกรรมบาศกนิยมในระยะหลังนี้จะแสดงรูปทรงต่าง ๆ ของวัตถุด้วยการแบ่งแยกออกจากกันและวางทับซ้อนกันด้วยผิวระนาบ (overlapping planes) และเส้น มีค่าของสีและลักษณะผิวพื้นที่แตกต่างกัน ดังเช่น ภาพหญิงสาวกับกีตาร์ ของฌอร์ฌ บรัก และภาพคนเล่นไพ่ของปิกัสโซ ซึ่งศิลปินทั้งสองมีเป้าหมายด้านการแสดงออกมากกว่าคำนึงถึงเนื้อหา

จุดมุ่งหมายและการตีความ

กระแสบาศกนิยมมีความเชื่อทางศิลปะว่า การแสดงออกทางศิลปะนั้น นอกจากจะต้องไม่ถ่ายทอดตามความเป็นจริงตามตาเห็นแล้ว ศิลปินยังจะต้องกลั่นกรองรูปทรงด้วยการวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปทรงให้เหลือเพียงแก่นที่แท้จริงและมั่นคงแข็งแรงด้วยปริมาตรของรูปทรงที่แข็งแรงอัดแน่นอีกด้วย ส่วนมิติแห่งความลึกถูกทำให้ปรากฏด้วยการใช้เหลี่ยมมุมประจวบเหมาะที่ถูกเจียรไนทำให้เกิดเงาทับซ้อนและเล่นแง่มุมด้วยขอบเขตของภาพที่ประสานสัมพันธ์กันอย่างเป็นจังหวะ ภายใต้การให้สีที่ไม่จุดขาดรุนแรง เปลี่ยนแปลงรูปทรงธรรมชาติ มาสู่การจัดองค์ประกอบแบบนามธรรมทางเรขาคณิต ในลักษณะทับซ้อนกันบ้าง หรือมีรูปทรงบางใสซ้อนสลับกันบ้าง ให้สีแบนราบปราศจากแสงและเงา มีความกลมกลืนหรือตัดกัน

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ปาโบล รุยซ์ ปิกัสโซ

ภาพประกอบที่ 12 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ
ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki/>

ปาโบล ปิกัสโซ เกิดวันที่ 25 ตุลาคม ค.ศ. 1881 ประเทศ สเปน ปิกัสโซเป็นจิตรกรเอกของโลก เป็นบุคคลที่น่ายกย่องให้เป็นศิลปินที่มีพรสวรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ มากมาย ปิกัสโซเป็นบุตรชายของ ดอนโคเซ รุยส์ พ่อของเขาได้เป็นครูสอนศิลปะในมหาลัยอีกด้วย ผลงานของเขามีเอกลักษณ์ในแบบผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจจาก เฟอ์นันานเดอ ซึ่งเป็นคนรักคนแรกของเขา ในวัยเด็ก เขาได้ฉายแววการเป็นศิลปินระดับโลกมาจากคำว่าที่กล่าวคำ plz ปิกัสโซได้รับแรงบันดาลใจมาจากหลายๆด้านจากพ่อของเขาไม่ว่าจะเป็นการวาดภาพสิ่งที่เขาได้เป็นของขวัญจากพ่อของเขาก็คงไม่พ้น งานสีกับฟูกัน สิ่งที่เขาได้วาดเป็นครั้งแรกของเขาก็คือ นกพิราบ และเมื่อเขาอายุได้ 14 ปี เขาได้สตูดิโอเป็นของตัวเองในที่สุด

ในวัยทำงาน หลังจากที่ ปิกัสโซได้เดินมาที่ปารีสเมืองแห่งศิลปะเมื่อเดือนตุลาคมปี 1899 และได้ย้ายมาอาศัยอยู่เป็นถาวรเมื่อเดือนเมษายนปี 1903 นั้นเอง

วาดภาพยุคสีน้ำเงิน

เขาได้วาดภาพสีเดียวเป็นหลักในเขตของสีฟ้า เวลาได้แรงบันดาลใจในการวาดจากการที่เขาเดินทางผ่านประเทศสเปนและการฆ่าตัวตายของเพื่อนสนิทชื่อ คาร์ลอส และการวาดภาพของเขาก็เกิดขึ้นและเขาถ่ายทอดเรื่องเศร้าโศกผ่านภาพ เช่นเกี่ยวกับ โสเภณีขอทานและอะไรหลายๆอย่าง

ซึ่งภาพที่วาดออกมานั้นยังสะท้อนเกี่ยวกับปัญหาของชีวิตในปารีสและภาพวาดนี้ยังเป็นภาพที่ได้รับการกล่าวขานถึงมากที่สุดเช่นกัน

วาดภาพยุคสีชมพู

เขาได้วาดรูปนี้เป็นที่ดังไปไกลทั่วโลก เป็นที่สืบทอดแล้วเด็กผู้ชายมีดอกไม้อยู่รายล้อมตรงเขา นั่นคือภาพ Boy with a Pipe เป็นภาพที่เขาวาดและมีความสุขในชีวิตของเขา ซึ่งภาพนี้เขาวาดเป็นภาพที่ราคาแพงมากที่สุดจากที่เขาได้วาดมาทั้งหมด และการวาดในยุคนั้นเขาชอบวาดลวดลายซ้ำวอลลาบัตต์ นักแสดง และตัวตลก อีกมากมายในช่วงนั้น

และช่วงเวลาต่อมาเขาได้จบชีวิตการเป็นศิลปินลงใน วันที่ 8 เมษายน ปี 1973 เสียชีวิตลงในวัยชว 91 ปี สาเหตุการเสียชีวิตคือ หัวใจล้มเหลว

ที่มา <http://www.featureinc.com>

ผลงาน

ปาโบล รูยซ์ ปิกัสโซ (Pablo Ruiz Picasso) ผู้ที่มีผลงานภาพวาด ชื่อ Garçon a la Pipe เป็นภาพวาดเด็กชายถือไปป์และมีมงกุฎดอกไม้ประดับไว้บนศีรษะ ซึ่งมีราคาแพงเป็นอันดับ 3 ของโลก คือ 106,910,000 ดอลลาร์สหรัฐ ปิกัสโซ วาดภาพนี้ ขณะที่อาศัยอยู่ที่ Montmartre ในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อ ค.ศ 1950 ขณะที่เขามีอายุเพียง 24 ปี

ภาพประกอบที่ 13 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ

ชื่อผลงาน Girl before a Mirror

ที่มา <https://www.takieng.com/stories/7797>

ผู้สร้างสรรคมีความประทับใจในศิลปินที่มีการใช้สีเส้นตัดกันอย่างรุนแรง การใช้เส้น รูปทรงในการ
 เห็นที่ที่แนวถึงนามธรรมจากการตัดทอนของตัวงาน ทำให้มีเส้นที่มากขึ้น เหตุนี้ตัวผู้สร้างสรรคจึง
 นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานในครั้งนี้จากการใช้สี เส้น และ รูปทรง นั้นเอง

Wassily Kandinsky (วาซีลี คันดินสกี)

ภาพประกอบที่ 14 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ
 ที่มา <https://lh.wikipedia.org/wiki/>

ประวัติของ Wassily Kandinsky

Wassily Kandinsky (วาซีลี คันดินสกี) ชื่อภาษารัสเซียคือ **Васи́лий Васи́льевич Канди́нский** เกิดเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2409 ที่กรุงมอสโก โดย
 พ่อเป็นพ่อค้าชาวน้ำชามาจากไซบีเรีย แม่ของเขาเป็นคนกรุงมอสโก ซึ่งต่อมาหลังจากเขาเกิดได้
 3 ปีพ่อแม่ของเขาได้หย่าร้างกัน

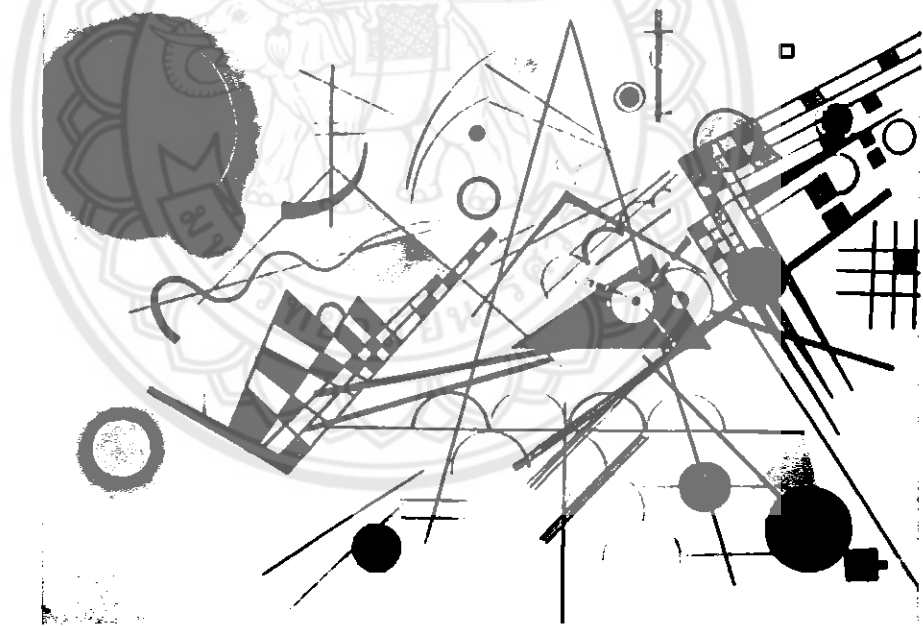
ต่อมาเมื่อเขาอายุได้ 7 ปี เขาได้เข้าเรียนเปียโนและเชลโล่ที่ Grammar School ในเมือง Odessa
 และได้มีโอกาสเรียนจิตรกรรมตั้งแต่อายุยังน้อย แต่เมื่อเรียนในระดับมหาวิทยาลัยที่ Moscow
 University ในปีพ.ศ. 2429 เขาได้เรียนในคณะเศรษฐศาสตร์และกฎหมาย ซึ่งเน้นศึกษาเรื่องสังคม

วิทยาชาติพันธุ์วรรณนา และกฎหมายของเกษตรกร ในจังหวัด Vologda และเขาได้เขียนวิทยานิพนธ์ของเขาเกี่ยวกับกฎหมายค่าจ้างของคนงาน

ผลงาน

เมื่อเขาอายุ 29 ปี เขาได้เห็นศิลปะภาพวาดแนว impressionist ของจิตรกรฝรั่งเศสเป็นครั้งแรก ทำให้เขารู้สึกประทับใจกับงานศิลปะชิ้นนั้นมาก จากเหตุการณ์นั้นทำให้เขาตัดสินใจไม่ทำงานเป็นอาจารย์ของทางมหาวิทยาลัย โดยหันมาเป็นจิตรกรวาดภาพ จนเมื่อเขาอายุได้ 31 ปีจึงได้เดินทางไปยังมิวนิก ประเทศเยอรมนี เพื่อทำการศึกษาเทคนิคการวาดภาพกับจิตรกรงานศิลปะแนว Art Nouveau (นวศิลป์) อย่าง Anton Azbe และ Franz von Stuck ทำให้เขาได้ซึมซับเทคนิคการวาดภาพแนวนี้มาด้วย

ที่มา Read more <http://www.zcooby.com/wassily-kandinsky/>

ภาพประกอบที่ 15 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ

ชื่อผลงาน "Black Lines"

ที่มา <https://www.zcooby.com/wassily-kandinsky/>

Yrjo Edelman

ภาพประกอบที่ 16 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ
ที่มา <http://mackenziepainting.blogspot.com/2014/10/yrjo-edelmann.html>

Yrjo Edelman

จิตรกร

เกิดเมื่อ: 17 ตุลาคม 2484, เฮลซิงกิ, ประเทศฟินแลนด์

เสียชีวิตเมื่อ: 14 มีนาคม 2559, Upplands-Bro Municipality, ประเทศสวีเดน

ผลงาน

ภาพประกอบที่ 17 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ

ชื่อผลงาน Balance between Grey and Blue 2008

ที่มา https://www.1stdibs.com/art/prints-works-on-paper/figurative-prints-works-on-paper/yrjo-edelmann-balance-between-grey-blue/id-a_281262/

ผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจในศิลปินที่มีการเน้นที่รูปทรงและสีในการสร้างสรรค์ผลงานจึงทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานที่เป็นสนใจในการเห็นที่เน้นที่รูปทรงและสีในการสร้างสรรค์ผลงานออกมานั่นเอง

ที่มา <https://www.artsy.net/artist/yrjo-edelmann>

แนวคิดในการสร้างสรรค์

คำนิยามของศิลปะ

เซอร์ เฮอร์เบิร์ต รีด (Sir Herbert Read, 1893 – 1968) กวี นักปรัชญา นักเขียน และนักวิจารณ์ชาวอังกฤษ กล่าวว่า “ศิลปะจึงได้มีคำจำกัดความอย่างง่ายและเป็นธรรมดาที่สุด คือ พยายามที่จะสร้างสรรค์รูปลักษณะความพึงพอใจขึ้นมา และรูปลักษณะนั้นก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกในความงามนั้น จะเป็นที่ยังพอใจได้ก็ต่อเมื่อประสาทสัมผัสของเรารู้สึกชื่นชมในเอกภาพหรือความประสานกลมกลืนกัน ในความสัมพันธ์อันมีระเบียบแบบแผน”

อย่างไรก็ตามสิ่งหนึ่งที่นักปราชญ์ให้ความเห็นตรงกันคือ ศิลปะเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น (Artifact) เป็นสิ่งที่มีได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ดังนั้น ถึงธรรมชาติจะมีความสวยงามเพียงไรก็ไม่ใช่ศิลปะ เช่น ดอกไม้ ต้นไม้ต่างๆ ป่าเขา ทะเล ทิวทัศน์ ฯลฯ อาจมีคุณค่าทางความงาม แต่เป็นเพียงปรากฏการณ์ธรรมชาติ

เนื่องจากธรรมชาติเป็นแหล่งทรัพยากรอันสำคัญของศิลปะ เป็นแหล่งกระตุ้นให้มนุษย์เกิดแรงดลใจในการสร้างสรรค์ศิลปวัตถุของมนุษย์ทุกแขนง เป็นแหล่งรวมความรู้สาขาต่าง ๆ ศิลปินเชื่อว่าธรรมชาติรอบตัวนั้น เป็นวัตถุแห่งความรื่นรมย์ยินดี (Objects of Delight) สร้างความเบิกบานให้แก่ตนเองและผู้อื่นน่านับการ ศิลปินจึงพยายามถ่ายทอดความรู้สึกต่าง ๆ ดังกล่าว บันทึกเป็นงานศิลปะ เพื่อเป็นหลักฐานไว้ตามความสามารถและด้วยวัสดุที่เห็นว่าเหมาะสม หลักการทำงานของศิลปินในการทำงานศิลปะ จึงแตกต่างกันตามยุคสมัย เช่น สมัยหนึ่งเชื่อว่าศิลปะจะต้องเลียนแบบธรรมชาติ สร้างให้เหมือนธรรมชาติ ผลงานจะปรากฏเป็นเรื่องของธรรมชาติตามสิ่งที่ตาเห็นมากที่สุด ต่อมาด้วยความเข้าใจว่า การเลียนแบบความเหมือนตามธรรมชาตินั้น ไม่มีความแน่นอน ไม่มีศิลปินคนใดสามารถถ่ายทอดความเหมือนนั้นได้ แนวโน้มการถ่ายทอดก็เปลี่ยนไป ศิลปะเป็นผลงานที่เกิดจากการแสดงออกของอารมณ์ ปัญญา และทัศนคติ รวมทั้งลักษณะความชำนาญของมนุษย์ ศิลปะจึงเป็นฝีมือทางการช่าง การแสดงออกมาให้ปรากฏขึ้นได้อย่างงดงามน่าพิงชม และเกิดอารมณ์สะเทือนใจ การสร้างสรรค์งานศิลปะในปัจจุบันมีแนวโน้มไปในทางเทคนิค

ในการสร้างสรรค์และการแสดงออกของความคิดศิลปะจึงมีความหมายถึงการทำให้วิจิตรพิสดารต่าง ๆ รวมทั้งการใช้วัสดุและเครื่องมือในการสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน

ที่มา <http://danayart103.blogspot.com/2010/06/art.html>

ศิลปะตามจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์

ศิลปะเป็นกิจกรรมที่มนุษย์เป็นผู้สร้างสรรค์แสดงออกจากความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์จากมโนภาพที่ได้จากความจริงหรือจากจินตนาการที่คิดฝันขึ้นโดยใช้ภาษาของศิลปะเป็นสื่อกลางให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจในอุดมการณ์นั้นงานศิลปะที่มีคุณค่าจึงสร้างสรรค์ขึ้นจากการแก้ปัญหาที่ต้องใช้สติปัญญาอันสูงส่งจนเชื่อกันว่ามนุษย์เท่านั้นที่มีสติปัญญาจนถึงขั้นที่สามารถจะแก้ปัญหาสร้างสรรค์งานศิลปะได้ ทำให้ผลงานมีวิวัฒนาการเจริญต่อเนื่องเป็นลำดับ

ความหมายของคำว่า "ศิลปะ" นั้นมีความหลากหลายตามการนิยามต่าง ๆ ศิลปะ หมายถึง ผลแห่งพลังความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่แสดงออกมาในรูปลักษณะต่างๆให้ปรากฏซึ่งสุนทรียภาพ ความประทับใจหรือความสะเทือนอารมณ์ของมาเป็นตัวผลงาน ดังนั้นศิลปะเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น (Artifact) เป็นสิ่งที่มิได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ดังนั้นถึงธรรมชาติจะมีความสวยงามเพียงไรก็ไม่ใช่ศิลปะ เช่น ดอกไม้ ต้นไม้ต่างๆ ป่าเขา ทะเล ทิวทัศน์ ฯลฯ อาจมีคุณค่าทางความงาม แต่เป็นเพียงปรากฏการณ์ธรรมชาติเท่านั้น

รูปแบบในการสร้างสรรค์

ศิลปะจิตรกรรมรูปเรขาคณิต (Geometric Form)

รูปแบบ มาจากความบังดาลใจ จากรูปแบบจิตรกรรมรูปเรขาคณิต Kazimir Severinovich Malevich (23 กุมภาพันธ์ 2421-15 พ.ค. 2478) เป็นจิตรกรและนัก ทฤษฎี ชาวรัสเซีย เขาเป็นผู้ริเริ่มของ ศิลปะนามธรรมเรขาคณิต และผู้ริเริ่มของ ขบวนการ Suprematist เขาเป็นคริสเตียนผู้ศรัทธาที่ศรัทธาในงานของศิลปินที่เป็นศูนย์กลางของจิตสำนึก แสดงลักษณะอิทธิพล การเขียนลายเส้น รูปทรง และสี น้ำหนัก จังหวะ เคลื่อนไหว

กล่าวได้ว่า ในภาพนี้มี เส้นสายรูปเรขาคณิต (Geometric Form)เต็มทั่วทั้งภาพ มีลักษณะ เส้นโค้ง เส้น และโค้งคดเคี้ยว เลื่อนไหล เคลื่อนไหวตลอดสอดรับกันทั่วพื้นที่ สีที่ใช้มีสีล้วน เป็นน้ำหนักอ่อนแก่ไปพร้อมกันอีกด้วย

รูปทรง เป็นรูปทรงที่ผสมผสานกันระหว่างรูปทรงแบบ เรขาคณิตกับรูปทรงธรรมชาติ รวมทั้งรูปแบบแบบอิสระ ประกอบเล็กน้อยอยู่ในภาพ

องค์ประกอบของศิลปะ เป็นการจัดวางองค์ประกอบแบบดุลยภาพที่มีจุดเด่นที่สำคัญอยู่ทั่วทั้งภาพ ภาพเป็นรูปทรงของสามเหลี่ยมของภูเขา แสดงถึงลักษณะอสมมาตร กล่าวคือสองข้างไม่สมดุลกันนั่นเอง

ที่สำคัญที่สุด รายละเอียดที่ปรากฏกลายเป็นจุดเด่นสะดุดตาก็คือความขัดแย้งของเส้นเคลื่อนไหว เส้นตรง เส้นโค้ง และโค้งคดเคี้ยว เส้นไหล เคลื่อนไหวตลอดสอดรับกันทั่วพื้นที่ที่แลเห็นเคลื่อนไหวในภาพ ความขัดแย้งของเส้นทำให้เกิดเป็นความสมดุลของภาพ

สรุปการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

จากประสบการณ์และการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างความเข้าใจ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีคุณค่ายิ่งขึ้น ในการศึกษาข้อมูลทำให้เกิดความเข้าใจในรูปแบบงานศิลปะกึ่งนามธรรม (semi abstract) สามารถสัมผัสและเข้าใจได้ ทั้งนี้ อิทธิพลและแนวคิดในการสร้างสรรค์ จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ได้แนวทางของรูปแบบ(Form) ที่มีลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ของงานจิตรกรรม ได้แก่โครงสร้างต่างๆ เช่น โครงสร้างทางทัศนธาตุ ที่ประกอบไปด้วยเส้น สี รูปทรง แสงเงา ฯลฯ ที่จัดรวมเป็นเอกภาพในการปฏิบัติการสร้างสรรค์งานของผู้สร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอเรื่องราวรูปทรงที่ได้จากการเปลี่ยนแปลงจากวัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อมหรือกระดาษไฮโลแกรม ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์กำลังประสบอยู่ในปัจจุบันที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาการลดลงของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสารพิษ และปัญหาของระบบนิเวศ การถดถอยของน้ำแข็งเนื่องจากภาวะโลกร้อน ปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่รีบป้องกันแก้ไข อาจส่งผลกระทบต่อวิถีพัฒนาการของสิ่งมีชีวิตได้ ซึ่งการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องช่วยกัน

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ จึงได้นำวัตถุที่เป็นกระดาษไฮโลแกรมหรือรูปทรงของสีไฮโลแกรม จากกระดาษห่อของขั้วเทียนที่อยู่ในประเภทของ ภาพไฮโลแกรม 2 มิติ หรือ ไฮโลแกรมสะท้อนแสง (light effect) ที่มีรูปทรงและสีสันที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นความสนใจในสิ่งนี้ บวกกับเมื่อเราจะทำให้เกิดรูปทรงของการยับของกระดาษทำให้เกิดรูปทรงเรขาคณิตที่หลากหลาย จึงเกิดเป็นแนวคิดของการทำการซ้อนทับกับ ภาพแลนดส์เคปของภูเขา เกิดเป็นงานที่น่าสนใจมากขึ้น ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ประเภทจิตรกรรม ลักษณะศิลปะแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) เพื่อแสดงออกถึง ความงามของการเขียนลายเส้น รูปทรง และสี นำหนัก จังหวะ เคลื่อนไหว เป็นรูปทรงที่ผสมผสานกันระหว่างรูปทรงแบบเรขาคณิตกับรูปทรงรูปทรงธรรมชาติ ผ่านตัววัตถุและทัศนระแนวความคิดที่ว่าศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย (Instrumentalism) และศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม (Formalism) ผ่านรูปแบบกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยใช้กระบวนการทางจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ที่มีทัศนธาตุเป็นสิ่งที่แสดงความรู้สึกและใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ ประกอบกับมุมมอง

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการวิจัยแบบสร้างสรรค์ อาศัยกระบวนการและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ดังนี้

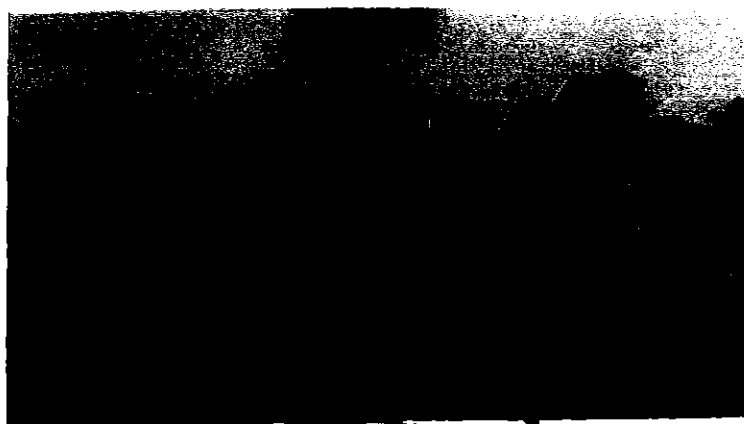
1. การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์
2. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
3. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

1. การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานก่อนที่จะพัฒนามาเป็นผลงานในศิลปนิพนธ์ชุดวัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อมได้มีการสร้างผลงานที่มีแนวความคิดเพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมผ่านตัววัตถุรูปทรงของไฮโดแกรมจากกระดาษห่อของขวดที่อยู่ในประเภทของ ภาพไฮโดแกรม 2 มิติ หรือ ไฮโดแกรมสะท้อนแสง (light effect) ที่มีรูปทรงและสีสันทึกลากหลายทำให้เกิดเป็นความสนใจในสิ่งนี้ บวกกับเมื่อเราจะทำให้เกิดรูปทรงของการยับของกระดาษทำให้เกิดรูปทรงเรขาคณิตที่หลากหลาย จึงเกิดเป็นแนวคิดของการทำการซ้อนทับกับ ภาพแลนด์สเคปของภูเขา

การดำเนินงานในระยะแรกมีความสับสนต่อการถ่ายทอดเพื่อแสดงออกการยับของกระดาษของรูปทรงลงในผลงาน ทำให้ยังไม่เป็นที่พอใจต่อผู้สร้างสรรค์มากนัก จึงเป็นเหตุให้ปรับแก้ไขเนื้อหาภายในงาน

ในระยะต่อมาได้มีการพัฒนาเนื้อหาและรูปแบบของผลงานให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งมีการปรับแนวเรื่องจากในเชิงลบ ให้เป็นการนำเสนอองค์ประกอบที่แสดงเรื่องราวอันแฝงความหมายที่เป็นนามธรรมของการเปลี่ยนแปลงของรูปทรงของวัตถุมลพิษจากสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดผลเสียตามมา จากภาวะของภัยธรรมชาติ

ภาพประกอบที่ 18 ข้อมูลด้านเนื้อหา
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ " กระดาษไฮโลแกรม 1"
ขนาด 90x100 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 19 ข้อมูลด้านเนื้อหา
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ " กระดาษไฮโลแกรม 2"
ขนาด 800x120 เซนติเมตร

2. ชั้นการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์

การประมวลความคิด

การวิเคราะห์อารมณ์ความรู้สึกของตนเองและทำความเข้าใจ ประกอบกับการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทำให้ความคิดของผู้สร้างสรรค์ตรงกับความต้องการที่จะสื่อสารลงบนผลงาน เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดในการสร้างภาษาแบบเฉพาะทางทัศนศิลป์ที่ผ่านการเห็นกับการสื่อความหมาย คือค่าของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทัศนธาตุกับกฎเกณฑ์ทางการเห็น การรับรู้ทำหน้าที่เป็นตัวแปลความหรือสื่อข้อมูลจากการเห็นให้เป็นความหมายที่เข้าใจได้ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพในการรับรู้ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ทางการมองเห็นด้วย ศิลปนิพนธ์ชุดนี้จึงสร้างสรรค์เพื่อสะท้อนความประทับใจของรูปทรง สี สัน ของกระดาก่อของขวัญ

การสร้างผลงานยังต้องอาศัยส่วนประกอบทางศิลปะที่มีความสัมพันธ์กันทั้งรูปแบบและเนื้อหา นำไปสู่การสร้างสรรค์งานที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ คือ

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดหรือความงามซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นและส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุการสร้างสรรค์งานศิลปะให้ได้ดั่งนั้น ผู้สร้างสรรค์จะต้องทำความเข้าใจกับองค์ประกอบศิลป์เป็นพื้นฐานเสียก่อนไมเช่นนั้นแล้วผลงานที่ออกมาจะไม่สมบูรณ์เท่าไรนักซึ่งองค์ประกอบหลักของศิลปะก็คือรูปทรงกับเนื้อหา

(ชลุด นิมเสมอ : องค์ประกอบของศิลปะ, 2541)

การศึกษาข้อมูลด้านรูปทรง(FORM)

รูปทรง คือ เป็นรูปทรงที่ผสมผสานกันระหว่างรูปทรงแบบ เรขาคณิตกับรูปทรงธรรมชาติ (Nature Form)เป็นการเลียนแบบธรรมชาติ นำรูปทรงที่มีอยู่ตามธรรมชาติรอบตัวเรา เช่น ดอกไม้, ใบไม้, วิถีทัศน์ เป็นต้น มาใช้เป็นแม่แบบในการออกแบบและสร้างสรรค์ โดยยังคงให้ความรู้สึกและรูปทรงที่เป็นธรรมชาติอยู่ส่วนผลงานบางชิ้น ที่ล้อเลียนธรรมชาติรวมทั้งรูปแบบแบบอิสระประกอบเล็กน้อยอยู่ในภาพ มีทั้งความขัดแย้ง และประสานกลมกันอย่างพอเหมาะลงตัว

องค์ประกอบของศิลปะ เป็นการจัดวางองค์ประกอบแบบดุลยภาพ ที่มีจุดเด่นที่สำคัญอยู่การวางองค์ประกอบของศิลปะ แบบจุดเด่นทั้งภาพ แสดงถึงลักษณะอสมมาตรอย่างมั่นคง กล่าวคือสองข้างสมดุลกันนั่นเองสิ่งที่มองเห็นได้ในงานทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่สร้างขึ้นด้วยกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้นำสี เส้น น้ำหนัก และ พื้นผิว โดยใช้สีน้ำมันในการสร้างงานจิตรกรรม

2.1. โครงสร้างทางรูป

โครงสร้างทางรูป ได้แก่ ส่วนที่เป็นเรื่องของทัศนธาตุ(Visual Element) ที่รวมกันเป็นรูปร่างรูปทรงของสิ่งทั้งหลายตามสิ่งที่ตาเห็น เป็นเอกภาพประกอบด้วย

2.1.1. สี ผู้สร้างสรรคใช้สีทั้งวรรณะเย็นโมโนโทน เช่น สีฟ้า สีสีน้ำเงิน สีเขียว สีม่วง สีเขียวน้ำเงิน สีม่วงน้ำ เพื่อให้ระดูตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

2.1.2. เส้น ผู้สร้างสรรคนำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้ง และความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงาน

2.1.3. ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรคนำ ความอ่อน กลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำหนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

2.1.4. พื้นผิว ผู้สร้างสรรคใช้การระบายสีด้วยลักษณะดวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆเช่น พื้นผิวกระดาษห่อของขวัญที่เป็นสีไฮโลแกรม พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาวและด้าน ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงานศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริง

2.2. โครงสร้างทางวัตถุ

โครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป เช่น สี ดิน หิน ไม้ กระดาษ โลหะ รวมถึงกลวิธีที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้นด้วย เช่น การระบาย การปั้น การแกะสลัก การทอ ฯลฯ ในการสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ "วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม" ชุดนี้ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมแบบเหมือนจริงบนระนาบ 2 มิติ ในลักษณะแบบกึ่งนามธรรม ที่ใช้สีน้ำมันในการระบายลงบนผ้าใบ

3 . การศึกษาข้อมูลด้านเนื้อหา(CONTENT)

เนื้อหา คือ องค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือโครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็น

รูปทรง หมายถึงผลที่ได้รับจากงานศิลปะ โดยเนื้อหาให้ความพอใจต่อความรู้สึกทางจิตใจและอารมณ์โดยถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิต เนื้อหาคือส่วนที่รับรู้ในเรื่องของความหมาย อารมณ์ และความรู้สึกที่

แสดงออกผ่านรูปทรงโดยมีองค์ประกอบหลักอยู่ 3 ส่วน คือ

3.1. เรื่อง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างงานศิลปะในรูปแบบที่เป็น "กึ่งนามธรรม" คือเรื่อง "วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม "

3.2. แนวเรื่องอยู่ในประเภทของการเปลี่ยนแปลงของวัตถุมลพิษ (วัตถุในที่นี้หมายถึง กระดาษไฮโลแกรม) ทางสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติผ่านตัววัตถุรูปทรงของสีไฮโลแกรมจากกระดาษห่อของขวดที่อยู่ในประเภทของ ภาพไฮโลแกรม 2 มิติ หรือ ไฮโลแกรมสะท้อนแสง (light effect) ที่มีรูปทรงและสีเส้นที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นความสนใจในสิ่งนี้ บวกกับเมื่อเราจะทำให้เกิดรูปทรงของการยับของกระดาษทำให้เกิดรูปทรงเรขาคณิตที่หลากหลาย จึงเกิดเป็นแนวคิดของการทำการซ้อนทับกับ ภาพแลนด์สเคปของภูเขา

3.3. เนื้อหา คือส่วนที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ(Artistic Form) เป็นการนำเสนอองค์ประกอบที่แสดงเรื่องราวอันแฝงความหมายที่เป็นนามธรรมของผลกระทบหรือผลเสียจากการที่วัตถุที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ หรือ ต้องใช้เวลานานในการย่อยสลาย ก่อให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมจากภัยธรรมชาติ และของรูปทรงสีเส้นไฮโลแกรมจากกระดาษห่อของขวด

เป็นเอกภาพในเชิงบวกสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง
2. เนื้อหาภายนอก หรือเนื้อหาทางเรื่องราว

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นความประทับใจส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์

1. เอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องรูปทรง ความขัดแย้งของเส้น สี และที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2. ความสมดุล(Balance) ลักษณะอสมมาตรอย่างมั่นคง กล่าวคือสองข้างสมดุลกันนั่นเอง

3. จุดเด่น(Dominance) แบบจุดเด่นทั้งภาพ

4. ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา

นำหนักแสงเงา

5. ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้และวรรณะสีเย็น สีโมโนโทนใน

การสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ และการขัดแย้งของเส้น รูปทรง เกิดเป็นการขัดแย้ง

เนื้อหาภายนอก

รูปทรงของวัตถุมลพิษหรือสีไฮโลแกรมจากกระดาษห่อของขวดอยู่ในประเภทของ ภาพไฮโลแกรม 2 มิติ หรือ ไฮโลแกรมสะท้อนแสง (light effect) บวกกับเมื่อเราจะทำให้เกิดรูปทรงของการยับของกระดาษทำให้เกิดรูปทรงเรขาคณิตที่หลากหลาย จึงเกิดเป็นแนวคิดของการทำการศึกษาสัมพันธ์กับ ภาพแลนดส์เคปของภูเขา เกิดเป็นผลงานนี้ขึ้น

4. การศึกษาด้านกลวิธี

สีน้ำมัน (อังกฤษ: Oil paint) เป็นสีชนิดที่แห้งช้าที่ประกอบด้วยวัตถุที่ผสมกับน้ำมันระเหย (drying oil) ที่มักจะเป็นน้ำมันเมล็ดฝ้าย ความชื้นของสีก็อาจจะปรับได้โดยการเติมสารละลายเช่น น้ำมันสน หรือ น้ำยาละลายสี (white spirit) และก็อาจจะมีการใส่ น้ำมันเคลือบ (varnish) เพื่อให้มีเงามากขึ้นเมื่อสีแห้ง

การใช้สีน้ำมันใช้กันมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 13 ในอังกฤษสำหรับการตกแต่งอย่างง่าย ๆ แต่ก็ได้มีการใช้อย่างแพร่หลายในการเป็นวัสดุที่ใช้ในการเขียนจิตรกรรมมาจนกระทั่งคริสต์ศตวรรษที่ 15

การใช้สีน้ำมันในสมัยใหม่มักจะใช้ในการรักษาเนื้อไม้ในการทาสีบ้านหรือในการทาสีสิ่งที่ต้องการทนกับสภาพอากาศเช่นเรือหรือสะพาน เพราะคุณสมบัติที่ทนทานและเป็นเงาทำให้เป็นที่นิยมใช้กันทั้งในการตกแต่งภายในและภายนอกทั้งที่ใช้บนไม้และบนโลหะ เพราะเป็นสีที่แห้งช้าจึงได้มีการใช้ในในงานงานเขียนแอนิเมชันบนแก้ว (paint-on-glass animation) การแห้งช้าหรือเร็วก็ขึ้นอยู่กับความหนาของสีที่ทา

ที่มา <https://th.wikipedia.org/wiki>

3. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมีการรวบรวมจัดบันทึกข้อมูล และรายละเอียด ระหว่างการทำ เพื่อให้อธิบายขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

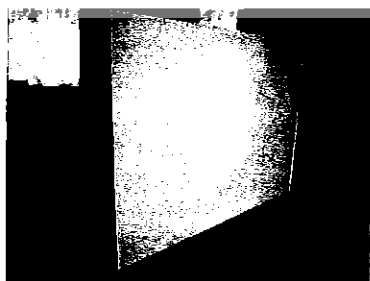
1. ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

2. วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

1. ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

1.1. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะชุดนี้เป็นวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ เพราะสีน้ำมันเป็นสีที่บดแสง เวลาระบายมักใช้สีขาวผสมให้ได้น้ำหนักอ่อนแก่ ซึ่งวาดภาพสีน้ำมัน จะมีความคงทนมากและกันน้ำเนื่องจากสีน้ำมันแห้งช้า มากจึงต้องใช้เวลาในการสร้างสัปดาห์โดย สามารถวาดภาพสีน้ำมันที่มีขนาดใหญ่ ๆ และสามารถแก้ไขงานได้ด้วยการเขียนทับงานเดิมวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการ สร้างสรรค์จึงประกอบด้วย เฟรมผ้าใบแคนวาส, ภาตรองสี, พู่กัน, ถังใส่น้ำ, ผ้าสำหรับ เช็ดพู่กัน, สีน้ำมัน, ลินซีด, น้ำยาล้างสีน้ำมัน และเกรียงผสมสี

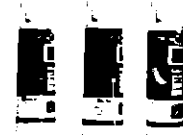
ภาพประกอบที่ 1 เฟรมผ้าใบแคนวาส

ภาพประกอบที่ 2 ถังใส่น้ำ

ภาพประกอบที่ 3 ถาดผสมสี (แผ่นอะคริลิค)

ภาพประกอบที่ 4 สีน้ำมัน สีอิลิค

ภาพประกอบที่ 5 พู่กัน

ภาพประกอบที่ 6 น้ำมันลินซีด(linseedoil)

ภาพประกอบที่ 7 เครื่องผสมสี

ภาพประกอบที่ 8 น้ำมันลินซีด (ลินซีด)

ข้อมูลด้านเนื้อหาวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

3.1. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผู้สร้างสรรค์มีวิธีในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.1 ขั้นตอนการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาปรับแก้ไขในโปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch)

รูปภาพประกอบที่ 9

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

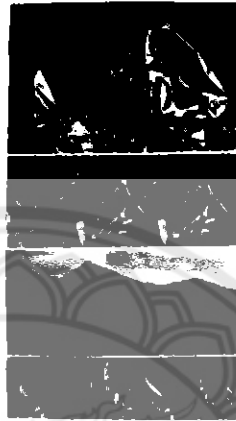

รูปภาพประกอบที่ 10

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

3.1.2 การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่าง(sketch) โดยการศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะการวาด(drawing) เพื่อใช้ในการลงสีและเกิดการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม

รูปภาพประกอบที่ 11

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

รูปภาพประกอบที่ 12

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

3.1.3 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและและเก็บรายละเอียดในลำดับต่อไป

รูปภาพประกอบที่ 13

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

3.1.4 ขั้นตอนการเตรียมพื้นที่เพื่อให้ได้ง่ายสำหรับในขั้นตอนการลงสี

รูปภาพประกอบที่ 14

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

3.1.5 ขั้นตอนการร่างภาพ โดยร่างด้วยดินสอก่อนโดยฉายจอโปรเจคเตอร์ จากนั้นจึงใช้สีน้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงาชัดเจนขึ้น

รูปภาพประกอบที่ 15

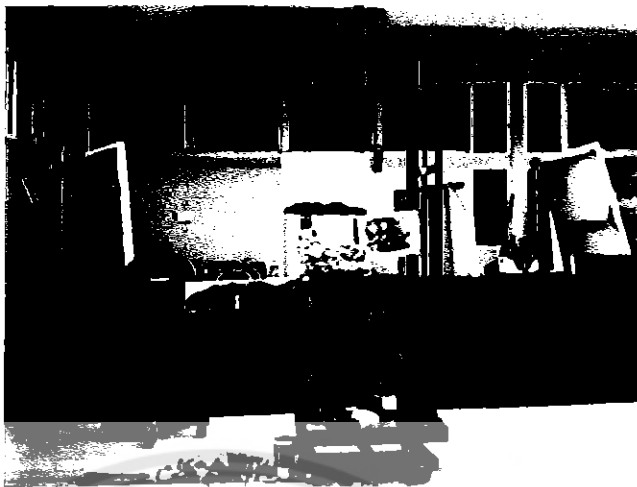
รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

รูปภาพประกอบที่ 16

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

3.1.6 ขั้นตอนการลงสี โดยลงสีในภาพรวมทั้งผลงานเพื่อกำหนดสีที่จะใช้

รูปภาพประกอบที่ 17

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

3.1.7 ขั้นตอนการเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน(sketch)

รูปภาพประกอบที่ 18

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

3.1.8 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด วัดฤๅมลพิษทางสิ่งแวดล้อม 1

รูปภาพประกอบที่ 19

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

ชื่อผลงานศิลปนิพนธ์ วัดฤๅมลพิษทางสิ่งแวดล้อม 1

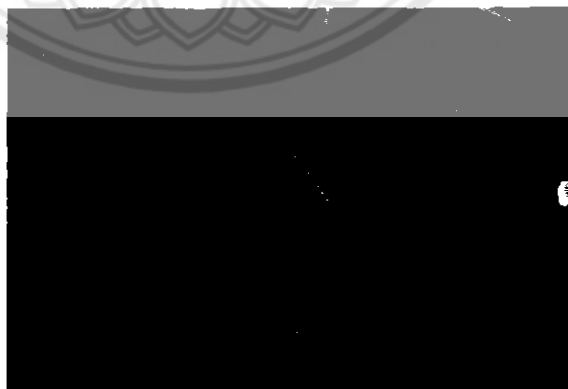
กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 80 X 400 เซนติเมตร

4.1. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผู้สร้างสรรค์มีวิธีในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1.1 ขั้นตอนการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาปรับแก้ไขในโปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch)

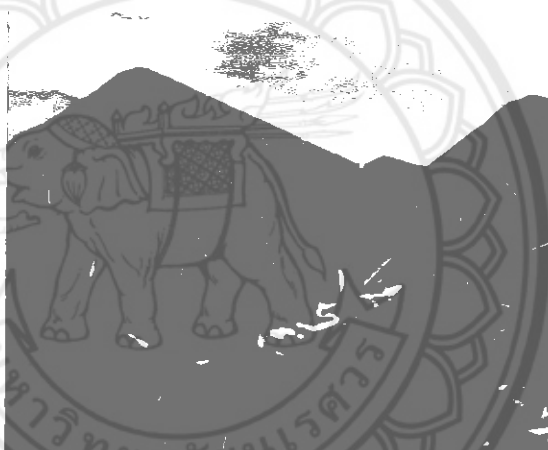
รูปภาพประกอบที่ 20

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

รูปภาพประกอบที่ 21

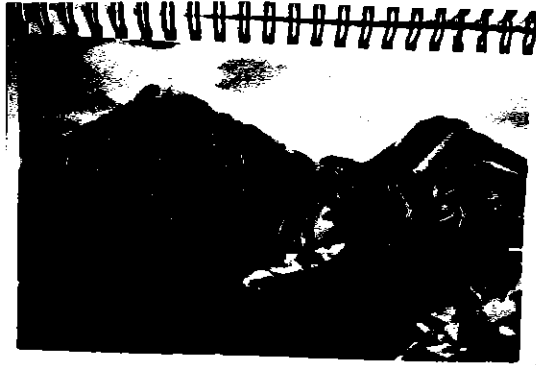
รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

รูปภาพประกอบที่ 22

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

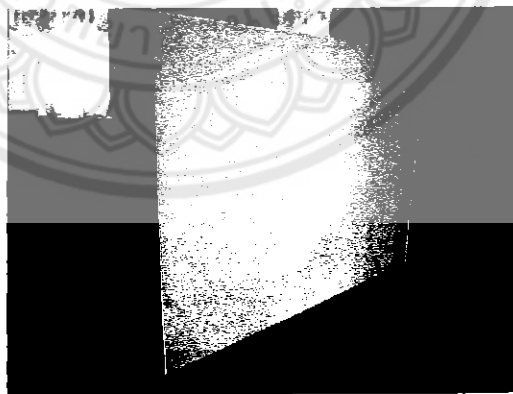
4.1.2 การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่าง(sketch) โดยการศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะการวาด(drawing) เพื่อใช้ในการลงสีและเกิดการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม

รูปภาพประกอบที่ 23

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

4.1.3 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและและเก็บรายละเอียดในลำดับต่อไป

รูปภาพประกอบที่ 24

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

4.1.4 ขั้นตอนการเตรียมพื้น เพื่อให้ให้ง่ายสำหรับในขั้นตอนการลงสี ขั้นตอนการร่างภาพ โดยร่างด้วยดินสอก่อนโดยฉายจอโปรเจคเตอร์ จากนั้นจึงใช้สีน้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงาชัดเจนขึ้น

รูปภาพประกอบที่ 25

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

4.1.5 ขั้นตอนการลงสี โดยลงสีในภาพรวมทั้งผลงานเพื่อกำหนดสีที่จะใช้

รูปภาพประกอบที่ 26

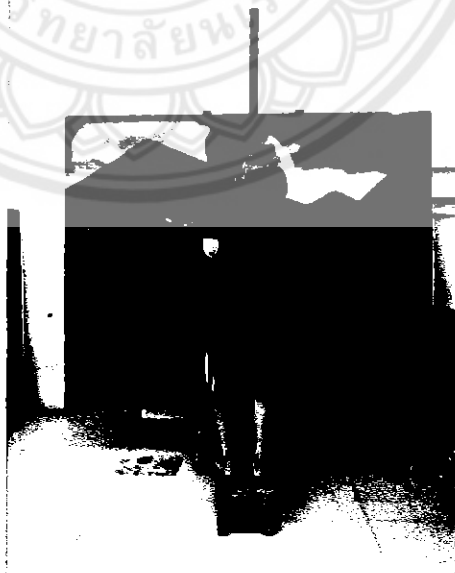
รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

4.1.6 ขั้นตอนการเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน(sketch)

รูปภาพประกอบที่ 27

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

รูปภาพประกอบที่ 28

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

4.1.7 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด วัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อม 2

รูปภาพประกอบที่ 29

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

ชื่อผลงานศิลปนิพนธ์ วัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อม 2

กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 X 190 เซนติเมตร

5.1. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผู้สร้างสรรค์มีวิธีในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ขั้นตอนการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาปรับแก้ไขในโปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch)

รูปภาพประกอบที่ 30

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

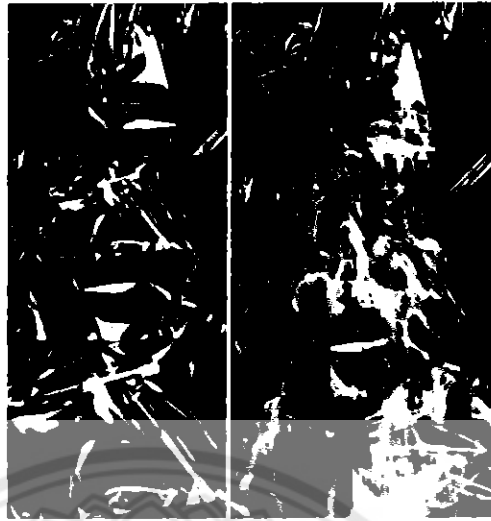
รูปภาพประกอบที่ 31

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

รูปภาพประกอบที่ 32

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

รูปภาพประกอบที่ 33, 34

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

5.1.2 การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่าง(sketch) โดยการศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะการวาด(drawing) เพื่อใช้ในการลงสีและเกิดการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม

รูปภาพประกอบที่ 35

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

5.1.3 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและและเก็บรายละเอียดในลำดับต่อไป

รูปภาพประกอบที่ 36

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

5.1.4 ขั้นตอนการเตรียมพื้น เพื่อให้ให้ง่ายสำหรับในขั้นตอนการลงสี

รูปภาพประกอบที่ 37

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

5.1.6 ขั้นตอนการร่างภาพ โดยร่างด้วยดินสอก่อนโดยฉายจอโปรเจคเตอร์ จากนั้นจึงใช้สีน้ำมันร่างภาพเพื่อให้เห็นน้ำหนักแสงเงาชัดเจนขึ้น

รูปภาพประกอบที่ 38

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

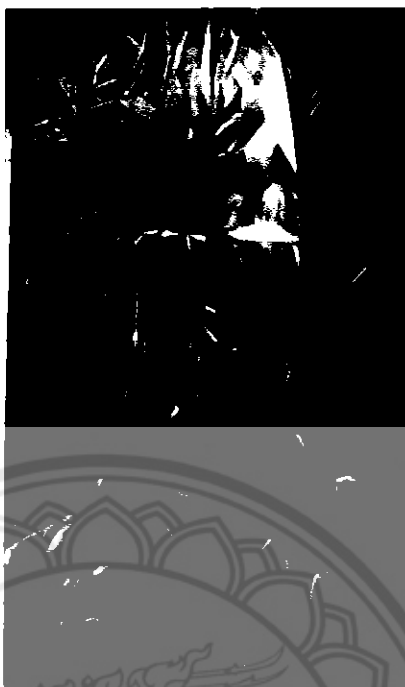
5.1.7 ขั้นตอนการเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน(sketch)

รูปภาพประกอบที่ 39

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

5.1.8 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในศิลปนิพนธ์ชุด วัดดุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม

รูปภาพประกอบที่ 40

รูปแบบกระบวนการและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

ชื่อผลงานศิลปนิพนธ์ วัดดุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม 3

กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 X 240 เซนติเมตร

สรุปปัญหาและอุปสรรคจากการทำงาน

1. สีที่ใช้แห้งช้าเนื่องจากเป็นน้ำมัน
 2. เนื่องจากการชิงเฟรมเองผ้าใบไม่ตึงเท่าที่ควร
 3. จากปัญหาของข้อ 2 ทำให้การลงสีเกิดการสั่นไหวของผ้าใบ จึงเขียนงานไม่ค่อยสะดวก
- จากการปฏิบัติงานทำให้เราได้เจอปัญหาหลายอย่างที่เกิดในตอนปฏิบัติงานจึงทำให้เราได้เรียนรู้ และรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดเฉพาะหน้าแม้ว่าเราจะวางแผนไว้แล้ว และการจัดทำเล่ม ศิลปนิพนธ์ใน บทที่ 4 นี้ก็ช่วยทำให้ผู้สร้างสรรคมีการคิดอย่างเป็นระบบและมีการวางแผนการทำงาน อย่างเป็นขั้นตอนเมื่อเจอปัญหา ก็สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขหรือจะพัฒนาผลงานในขั้นต่อไปได้ง่ายยิ่งขึ้น

ภาพประกอบที่ 41
ผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมที่สมบูรณ์
ชื่อภาพ "วัดตุ้มลพิษทางสิ่งแวดล้อม หมายเลข 1"
กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 80 X 400 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 42

ผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ "วัดตุ้มลพิษทางสิ่งแวดล้อม หมายเลข 2"

กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 X 190 เซนติเมตร

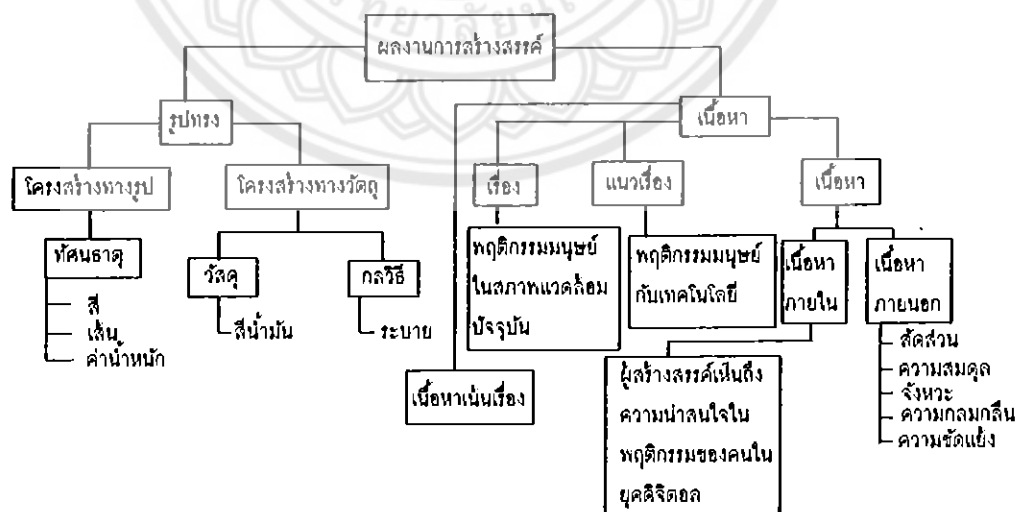
ภาพประกอบที่ 43
ผลงานศิลปะนิพนธ์จิตรกรรมที่สมบูรณ์
ชื่อภาพ "วัดตุลพิษทางสิงแวดล้อม หมายเลข 3"
กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 140 X 240 เซนติเมตร

บทที่ 4

การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์

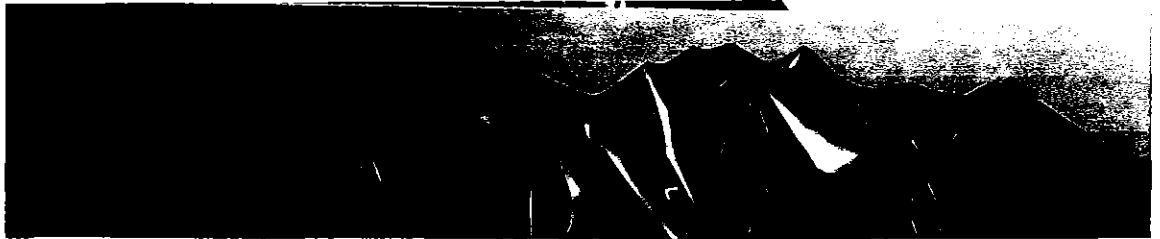
การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด วัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อมนั้น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในการสร้างผลงาน เพื่อรายงานผลและอธิบายผลการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจในแนวคิด ขั้นตอนกระบวนการทำงานทางกลวิธีของผู้สร้างสรรค์อย่างเป็นระบบมีแบบแผนในการดำเนินงาน มีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายที่เป็นสัญลักษณ์เฉพาะในผลงาน อันเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นจากองค์ความรู้ของผู้สร้างสรรค์ และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางศิลปะ ที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ มีประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการกำหนดแนวทางที่เป็นหลักการวิเคราะห์ โดยมีกระบวนการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ การร่างสรรคงานศิลปะอย่างมีจินตนาการทางความคิด กระบวนการสร้างสรรค์จึงมีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนที่สอดคล้องต่อเนื่องกันโดยกำหนดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์รวมของงานศิลปะออกเป็นส่วนๆ ที่ละประเด็น ทั้งในด้านทัศนธาตุ องค์ประกอบศิลป์ และความสัมพันธ์ต่างๆ ในด้านกลวิธีการแสดงออก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลงานศิลปะว่ามีคุณค่าอย่างไรทางด้านความงาม ทางด้านเนื้อหาสาระ และทางด้านอารมณ์ความรู้สึก

ภาพประกอบที่ 44 แผนผังผลงานการสร้างสรรค์

การวิเคราะห์คุณค่า
ศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 45 การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

ชื่อภาพ "วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม หมายเลข 1"

กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 80 X 400 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1.การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

1.1.1.โครงสร้างทางรูป

สีเป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็น ที่มีความหลากหลาย สีนํ้าเงิน สีเขียว สีม่วง สีม่วงนํ้าเงิน เพื่อให้ความรู้สึกสบายตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ ละเอียดสง่างาม สูงศักดิ์สามารถลดความตื้นตัน และช่วยให้มีสมาธิ ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้าเพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดเด่นในผลงาน สีนํ้าเงิน เป็นความหมายของการสงบเย็น สุขุมเยือกเย็นหนักแน่นสีนํ้าเงินเป็นสีที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงกว่า

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ความรัก ความสงบ ความสูงศักดิ์ เป็นสีที่ปลอบโยน และช่วยลดความเครียด เป็นสีที่ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน

สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเงียบ สุภาพ สุขุม ถ่อมตน สีขาวให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง ช่อนโยน

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกลับเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่เศร้า มีการใช้สีแบบเอกภรศในภาพโดยใช้เหล่านี้แล้วลดค่า น้ำหนักอ่อนแก่ ในระยะต่างๆ เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้ง และความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

<เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรงหนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรงเส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย

<เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคงเส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวไม่ราบเรียบ อันตราย มีความขัดแย้ง

< เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เลื่อนไหลสร้างความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทางโดยเส้นต่างๆจะแทรกผสมผสานกลมกลืนไปกับรูปร่างรูปทรง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำหนา บาง แก้ววัตถุในภาพ หรือรูปทรงกับที่ว่าง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะลวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆเช่น พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาวและด้าน ให้ความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงานศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริง

1.1.2.โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ(Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบลวงตา 3 มิติ ในลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันในการระบายลงบนผ้าใบ ซึ่งแสดงรายละเอียดทั้งทางด้านรูปทรงและด้านเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานภาพนี้ 1.2.การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

1.2.1.เรื่อง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างงานศิลปะในรูปแบบที่เป็น“กึ่งนามธรรม” คือเรื่อง “วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม”

1.2.2.แนวเรื่องอยู่ในประเภทของการเปลี่ยนแปลงของวัตถุมลพิษ (วัตถุในที่นี้หมายถึง กระดาษห่อซองของชวีญโฮโลแกรม) ทางสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติผ่านตัววัตถุรูปทรงวัตถุ

1. เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง
2. เนื้อหาภายนอก หรือเนื้อหาทางเรื่องราว

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นความประทับใจส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์

1. เอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องรูปทรง ความขัดแย้งของเส้น สี และที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2. ความสมดุล(Balance) ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3. จุดเด่น(Dominance) แบบจุดเด่นทั้งภาพ

4. ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา

5. ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้สีวรรณะสีเย็น เพื่อการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ และการขัดแย้งของเส้น รูปทรง เกิดเป็นการขัดแย้ง

เนื้อหาภายนอก

รูปทรงของวัตถุมลพิษจำพวกที่ไม่สามารถย่อยสลายได้หรือต้องใช้เวลาอันยาวนานในการย่อยสลาย เป็นวัตถุที่เราใช้กันเป็นประจำในชีวิตประจำวัน เกิดเป็นผลงานนี้ขึ้น

และผลงานภาพนี้มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นความเป็นเอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหาความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึกจุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ทั้งภาพเป็นจุดเด่นในงาน โดยใช้วัตถุทำให้เกิดความยับยั้งชั่งใจ มาผลัดกระยะให้มีกลิ่นไอของความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเลียนแบบธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น

ความรู้สึก ประสบการณ์ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินในการสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดวัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม

2. การวิเคราะห์ทางกลวิธี

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียนการวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือนูนหนาแต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือนูนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการให้พู่กัน และแปรงมาระบายให้เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมีความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน(Oil Color)มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้งไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมีคุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทึ่งที่แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมันลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้นโดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปะนิพนธ์ชุด วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

วัตถุมลพิษ หรือกรดซัลฟูริก ไฮโดรเจน คลอรีน หมายถึง วัตถุอันตราย ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสิ่งของที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม มาปกคลุมธรรมชาติ โดยในที่นี้ใช้ภูเขา แทนสิ่งแวดล้อม และให้กระดาษห่อของขงขวัญไฮโดรเจน เป็นวัตถุมลพิษ ที่ปกคลุมธรรมชาติ เพื่อให้สื่อถึงวัตถุมลพิษปัจจุบันได้มาแทนที่ธรรมชาติ

การสร้างสรรค์ผลงานภาพแรก เป็นสิ่งที่เกิดจากการแสดงออกของอารมณ์ ปัญญา และทัศนคติ รวมทั้งทักษะ ขำนาญของผู้สร้างสรรค์เป็นงานที่สื่อให้ผู้ชมเกิดจินตนาการ มีคุณค่าทางความงาม ซึ่งเกิดจากการใช้องค์ประกอบของสุนทรียภาพ ผ่านกระบวนการถ่ายทอดผลงานทางศิลปะ โดย

สร้างผลงานศิลปะอย่างมีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีระบบระเบียบอย่างเป็นขั้นตอน เป็นการสร้างสรรค์งานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความงาม มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยเส้นที่มีความขัดแย้งจนมากเกินไป ทำให้เกิดจุดเด่นที่มากตามไปด้วย จึงนำมาพัฒนาเพิ่มเติมในขั้นต่อไป

ศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 46 กรรวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ชื่อภาพ "วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม หมายเลข 2"

กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 X 190 เซนติเมตร

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1. การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

1.1.1. โครงสร้างทางรูป

สีเป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็น ที่มีความหลากหลาย สีนํ้าเงิน สีเขียว สีเขียวนํ้าเงิน สีม่วงนํ้าเงิน เพื่อให้ความรู้สึกสบายตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ ละเอียดสง่างาม สูงศักดิ์สามารถลดความตื่นเต้น และช่วยให้มีสมาธิ ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้าเพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดเด่นในผลงาน

สีนํ้าเงิน เป็นความหมายของการสงบเย็น สุขุมเยือกเย็น หนักแน่นสีนํ้าเงินเป็นสีที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงกว่า

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซอนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ความรัก ความสงบ ความสูงศักดิ์ เป็นสีที่ปลอบโยน และช่วยลดความเครียด เป็นสีที่ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน

สีเขียว เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามีอารมณ์ร่วมกับสิ่งอื่นๆตลอดจนธรรมชาติต่างๆ รอบตัวเราได้ง่าย สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย ผ่อนคลายสงบ

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีเขียวนํ้าเงิน สีนํ้าเงิน และสีม่วงนํ้าเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกลับเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่เศร้า มีการใช้สีแบบเอกรงค์ในภาพโดยใช้เหล่านี้แล้วลดค่า น้ำหนักอ่อนแก่ ในระยะต่างๆ เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้ง และความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

<เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรงหนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรงเส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย

<เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคงเส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวไม่ราบเรียบ อันตราย มีความขัดแย้ง

< เส้นโค้งให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เคลื่อนไหวสร้างความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทางโดยเส้นต่างๆจะแทรกผสานกลมกลืนไปกับรูปร่างรูปทรง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำหนา บาง แก่วัตถุในภาพ หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะดวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆเช่น พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาวและด้าน ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงานศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริง

1.1.2. โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ(Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบลวงตา 3 มิติ ในลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันในการระบายลงบนผ้าใบ ซึ่งแสดงรายละเอียดทั้งทางด้านรูปทรงและด้านเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานภาพนี้

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

1.2.1. เรื่อง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างงานศิลปะในรูปแบบที่เป็น "กึ่งนามธรรม" คือเรื่อง "วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม"

1.2.2. แนวเรื่องอยู่ในประเภทของการเปลี่ยนแปลงของวัตถุมลพิษ (วัตถุในที่นี้หมายถึงกระดาษห่อของของขวัญโฮโลแกรม) ทางสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติผ่านตัววัตถุรูปทรงวัสดุ

1. เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง

2. เนื้อหาภายนอก หรือเนื้อหาทางเรื่องราว

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นความประทับใจส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์

1. เอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องรูปทรง ความขัดแย้งของเส้น สี และที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2. ความสมดุล(Balance) ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3. จุดเด่น(Dominance) แบบจุดเด่นทั้งภาพ

4. ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา

5. ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้สีวรรณะสีเย็น เพื่อการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ และการขัดแย้งของเส้น รูปทรง เกิดเป็นการขัดแย้ง

เนื้อหาภายนอก

รูปทรงของวัตถุมลพิษจำพวกที่ไม่สามารถย่อยสลายได้หรือต้องใช้เวลานานในการย่อยสลาย เป็นวัตถุที่เราใช้กันเป็นประจำในชีวิตประจำวัน เกิดเป็นผลงานนี้ขึ้น

และผลงานภาพนี้มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นความเป็นเอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหาความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance)คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกัน ในความรู้สึกจุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ทั้งภาพเป็นจุดเด่นในงาน โดยใช้วัตถุทำให้เกิดความยับของกระดาษ มาผลักระยะให้มีความใกล้เคียงกลมกลืน(Harmony)ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม"อันมาจากการเลียนแบบธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินในการสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดวัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม

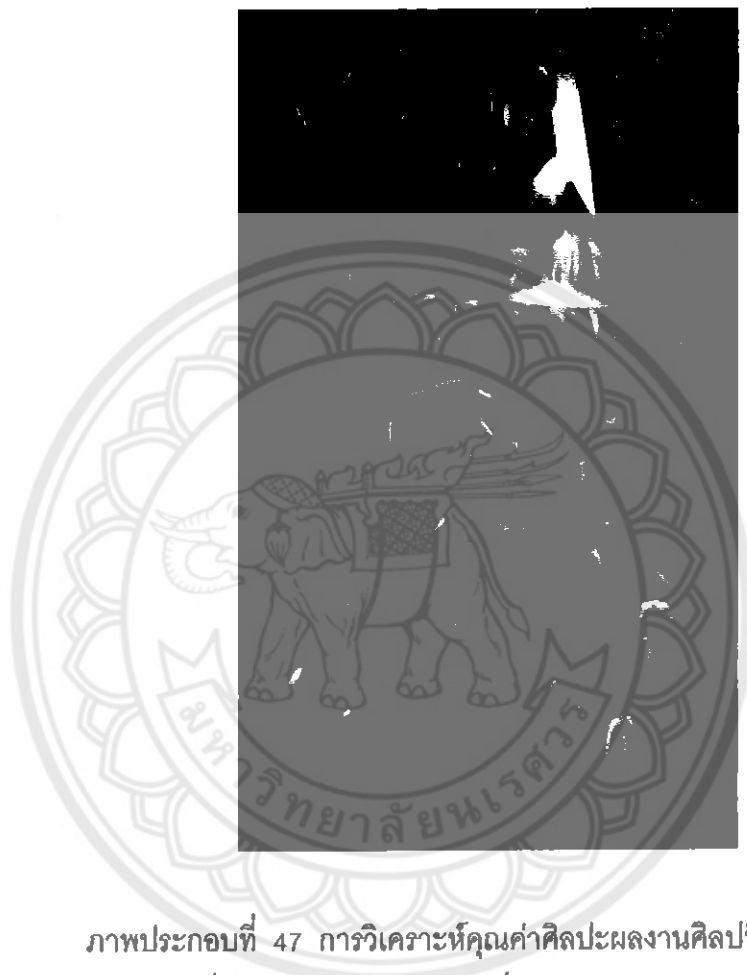
2. การวิเคราะห์ทางกลวิธี

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียนการวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือนูนหนาแต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือนูนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และแปรง ระบายให้เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรคใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมีความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรคใช้สีน้ำมัน(Oil Color)มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้งไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมีคุณสมบัติทึบแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรคยังใช้วิธีการเขียนแบบทึ่งที่แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมันลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้นโดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปะนิพนธ์ชุด วัตถุประสงค์ทางสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมายหรืออีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้
วัตถุประสงค์ หรือกระดาศไฮโลแกรม หมายถึง วัตถุประสงค์ราย ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสิ่งของที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม มาปกคลุมธรรมชาติ โดยในที่นี้ใช้ภูเขา แทนสิ่งแวดล้อม และให้กระดาศห่อของขวัญไฮโลแกรม เป็นวัตถุประสงค์ ปกคลุมธรรมชาติ เพื่อให้สื่อถึงวัตถุประสงค์ปัจจุบันได้มาแทนที่ธรรมชาติ

การสร้างสรรคผลงานภาพที่สอง เป็นสิ่งที่เกิดจากการแสดงออกของอารมณ์ ปัญญา และทัศนคติรวมทั้งทักษะ ชำนาญของผู้สร้างสรรคเป็นงานที่สื่อให้ผู้ชมเกิดจินตนาการ มีคุณค่าทางความงามซึ่งเกิดจากการใช้องค์ประกอบของสุนทรียภาพ ผ่านกระบวนการถ่ายทอดผลงานทางศิลปะ โดยสร้างผลงานศิลปะอย่างมีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีระบบระเบียบอย่างเป็นขั้นตอน เป็นการสร้างสรรคงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความงาม มีการปฏิบัติงานตามแผนและมีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยการใช้สีที่ตีบมากจนเกินไป ทำให้เกิดเป็นภาพที่ที่แข็งมากตามไปด้วย จึงนำมาพัฒนาเพิ่มเติมในชิ้นต่อไป

ศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 47 การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อภาพ "วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม หมายเลข 3"

กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 X 240 เซนติเมตร

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1. การวิเคราะห์รูปทรง(Form)

1.1.1. โครงสร้างทางรูป

สีเป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็น ที่มีความหลากหลาย สีนํ้าเงิน สีเขียว สีเขียวนํ้าเงิน สีม่วงนํ้าเงิน เพื่อให้ความรู้สึกสบายตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ ละเอียดสง่างาม สูงศักดิ์สามารถลดความตื่นเต้น และช่วยให้มีสมาธิ ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้าเพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดเด่นในผลงาน

สีนํ้าเงิน เป็นความหมายของการสงบเย็น สุขุมเยือกเย็น หนักแน่นสีนํ้าเงินเป็นสีที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงกว่า

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร็นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ความรัก ความสงบ ความสูงศักดิ์ เป็นสีที่ปลอบโยน และช่วยลดความเครียด เป็นสีที่ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน

สีเขียว เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามีอารมณ์ร่วมกับสิ่งอื่น ๆ ตลอดจนธรรมชาติต่างๆ รอบตัวเราได้ง่าย สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย ผ่อนคลายสงบ

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส

สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเงียบ สุภาพ สุขุม ถ่อมตน สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยน

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีเขียวนํ้าเงิน สีนํ้าเงิน และสีม่วงนํ้าเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุขภาพ สงบ ลึกลับเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่

เศร้า มีการใช้สีแบบเอกวงคิในภาพโดยใช้เหล่านี้แล้วลดค่า นํ้าหนักอ่อนแก่ ในระยะต่างๆ

เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้งและความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

<เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทางความสูง สง่า มั่นคง แข็งแรงหนักแน่น เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรงเส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย

<เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคงเส้นหยัก ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวไม่ราบเรียบ อันตราย มีความขัดแย้ง

< เส้นโค้งให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เคลื่อนไหวสร้างความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทางโดยเส้นต่างๆจะแทรกผสานกลมกลืนไปกับรูปร่างรูปทรง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำหนา บาง แก้ววัตถุในภาพ หรือรูปทรงกับที่ว่าง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะดวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆเช่น พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาวและด้าน ให้ความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงานศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริง

1.1.2. โครงสร้างทางวัตถุ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ(Realistic) บนระนาบ 2 มิติ แบบดวงตา 3 มิติ ในลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันในการระบายลงบนผ้าใบ ซึ่งแสดงรายละเอียดทั้งทางด้านรูปทรงและด้านเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานภาพนี้

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา(Content)

1.2.1. เรื่อง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างงานศิลปะในรูปแบบที่เป็น "กึ่งนามธรรม" คือเรื่อง "วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม"

1.2.2. แนวเรื่องอยู่ในประเภทของการเปลี่ยนแปลงของวัตถุมลพิษ (วัตถุในที่นี่หมายถึง กระดาษห่อของของขวัญไฮโลแกรม) ทางสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติผ่านตัววัตถุรูปทรงวัสดุ

1. เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง

2. เนื้อหาภายนอก หรือเนื้อหาทางเรื่องราว

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นความประทับใจส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์

1. เอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องรูปทรง ความขัดแย้งของเส้น สี และที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2. ความสมดุล(Balance) ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance)คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3. จุดเด่น(Dominance) แบบจุดเด่นทั้งภาพ

4. ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา

5. ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้สีวรรณะสีเย็น เพื่อการสร้าง ความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ และการขัดแย้งของเส้น รูปทรง เกิดเป็นการขัดแย้ง

เนื้อหาภายนอก

รูปทรงของวัตถุมลพิษจำพวกที่ไม่สามารถย่อยสลายได้หรือต้องใช้เวลาในการย่อยสลาย เป็นวัตถุที่เราใช้กันเป็นประจำในชีวิตประจำวัน เกิดเป็นผลงานนี้ขึ้น

และผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี “ความงาม” หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นความเป็นเอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหาความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance)คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกัน ในความรู้สึกจุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ทั้งภาพเป็นจุดเด่นในงาน โดยใช้วัตถุทำให้เกิดความยับของกระดาษ มาผลักระยะให้มีความใกล้เคียงกลมกลืน(Harmony)ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจหลักการสำคัญ “แก่นแท้” ของศิลปะก็คือ “ความงาม”อันมาจากการเลียนแบบธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินในการสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดวัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม

2. การวิเคราะห์ทางกลวิธี

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียนการวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือ นูนหนาแต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามี ความลึกหรือนูนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิด จากการใช้ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และแปรง ระบายสีให้เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรคใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการ ระบายสีจึงมีความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรคใช้สี น้ำมัน(Oil Color)มาตอบสนองกลวิธีกรวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้งไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสี มากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมีคุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้ สรรคยังใช้วิธีการเขียนแบบทึ่งที่แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืด ของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมันลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้นโดยเขียนลงบน ผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์

ศิลปะนิพนธ์ชุด วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความ อกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้ วัตถุมลพิษ หรือกระดาษไฮโลแกรม หมายถึง วัตถุอันตราย ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิด ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสิ่งของที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม มาปกคลุมธรรมชาติ โดยในที่นี้ใช้น้ำตก ภูเขาหิน แทนสิ่งแวดล้อม และให้กระดาษห่อของขวัญไฮโล แกรม เป็นวัตถุมลพิษที่ปกคลุมธรรมชาติ เพื่อให้สื่อถึงวัตถุมลพิษปัจจุบันได้มาแทนที่ธรรมชาติ

การสร้างสรรคผลงานภาพที่สามเป็นสิ่งที่เกิดจากการแสดงออกของอารมณ์ ปัญญา และ ทัศนคติรวมทั้งทักษะ ชำนาญของผู้สร้างสรรคเป็นงานที่สื่อให้ผู้ชมเกิดจินตนาการ มีคุณค่าทาง ความงามซึ่งเกิดจากการใช้องค์ประกอบของสุนทรียภาพ ผ่านกระบวนการถ่ายทอดผลงานทาง ศิลปะ โดยสร้างผลงานศิลปะอย่างมีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีระบบระเบียบอย่าง เป็นขั้นตอน เป็นการสร้างสรรค์งานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความงาม มีการปฏิบัติงานตามแผนและ มีการพัฒนาผลงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยการใช้สีที่ดิบมากจนเกินไป ทำให้เกิดเป็นภาพที่ที่ แข็งมากตามไปด้วย จึงนำมาพัฒนาเพิ่มเติมในชิ้นต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ผลงานการสร้างสรรค์ชุด " วัตุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม " ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอในเรื่องของทัศนธาตุของวัตถุกระดาษไฮโลแกรม เช่น รูปทรงการยับความมันวาวของวัตถุรวมไปถึงสีของวัตถุหรือกระดาษเป็นสีที่เกิดจากธรรมชาติได้สร้างขึ้นโดยวิธีเย็บได้อย่างกลมกลืนมีความน่าสนใจและเป็นสีที่สดและปะทะกับสายตาได้ดีและเส้นของการยับของกระดาษที่มีความเป็นอิสระเส้นที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวที่แสดงการบิดลายเส้นในผลงานเพื่อสร้างความผ่อนคลายในผลงานลดค่าสีให้ดูผ่อนคลายลงอีกทั้งยังใช้พื้นผิวมันวาวที่เกิดจากการพันท์แบบสองมิติ โดยรูปแบบผลงานผสมผสานระหว่างความเหมือนจริงและจินตนาการที่สร้างเลียนแบบจากของจริงหรือถูกคลี่คลายตัดทอนรูปทรงและประกอบเป็นรูปทรงใหม่ขึ้นแต่ยังคงยึดรูปร่างเค้าโครงเดิมไว้

โดยผู้สร้างสรรค์สร้างสรรค์ผลงานขึ้นจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาจากการได้พบได้เห็นได้สัมผัสของวัตถุกระดาษไฮโลแกรมและสถานที่ธรรมชาติทั้งจากสถานที่จริงและสื่อเทคโนโลยีรวมไปถึงสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆโดยความงามที่ได้สัมผัสผ่านการรับรู้ทางสายตานั้นเป็นความงามที่น่าทึ่งยากที่จะอธิบายเป็นคำพูดได้ทำให้ตัวผู้สร้างสรรค์เองต้องการถ่ายทอดความประทับใจนั้นผ่านผลงานศิลปะในรูปแบบงานจิตรกรรมเพื่อต้องการให้ผู้ที่ได้ชมผลงานได้รับรู้ได้ถึงความประทับใจอย่างแท้จริงของตัวผู้สร้างสรรค์และสัมผัสความงามนั้นด้วยตัวเอง

ศิลปนิพนธ์ชุด " วัตุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม " เป็นการสร้างสรรค์แบบต่อยอดจากพื้นฐานแนวคิดเดิมและเกิดการพัฒนารูปแบบทางเทคนิควัสดุและวิธีการต่างๆผ่านกระบวนการคิดและดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อให้สามารถมองเห็นการพัฒนาในด้านต่างๆทั้งในด้านแนวความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ที่เกิดจากการลองผิดลองถูกจนได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมและสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นและเกิดปัญหาน้อยที่สุดเพื่อให้การทำศิลปนิพนธ์ชุด " วัตุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม " สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือผู้สร้างสรรค์ต้องการถ่ายทอดความรู้สึกและสื่อสัญลักษณ์ความประทับใจในธรรมชาติ โดยใช้วัตุมลพิษหรือกระดาษไฮโลแกรมและธรรมชาติแถวบ้านที่ได้สัมผัสและรับแรงบันดาลใจมาเป็นต้นทางของการแสดงออกในงาน 2 มิติ ที่เน้นแสดงในเรื่องของทัศนธาตุ เรื่องของเส้น สี รูปร่างรูปทรง อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมปลูกจิตสำนึกให้ห่วงแหนธรรมชาติ ซึ่งในการสร้างสรรค์ผู้สร้างสรรค์เองได้ให้ความสำคัญกับการทำงานในแต่ละกระบวนการอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์มากที่สุดและคุ้มค่ากับระยะเวลา ซึ่งในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด " วัตุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม " ผู้สร้างสรรค์ได้ประสบปัญหาคือ สีที่แห้งช้าเพราะใช้สีน้ำมัน อากาศที่ร้อนมากเนื่องจาก สถานที่ทำงานไม่มีแอร์หรือพัดลมบวกกับ การทำงานนี้อยู่ในช่วงหน้าร้อน อากาศจึงร้อนกว่าปกติ แต่ผู้สร้างสรรค์ก็แก้ไขโดยการย้ายไปทำห้องที่มีเครื่องปรับอากาศ อีกทั้งระยะเวลาในการทำงานไม่

เพียงพอตามต้องการเพราะงานผู้สร้างสรรค์มีขนาดใหญ่จึงต้องใช้ระยะเวลานานและระหว่างการทำงานยังต้องมีการทำเล่มศิลปนิพนธ์ควบคู่ไปด้วยจึงทำให้ระยะเวลาในการทำงานลดลง เมื่อระยะเวลาไม่เพียงพอทำให้ผู้สร้างสรรค์ต้องเร่งทำงาน อาจส่งผลให้งานดูไม่เรียบร้อยเท่าที่ควร

ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “วัตถุมลพิษทางสิ่งแวดล้อม” ที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ด้วยความคิดความสามารถผสมผสานกับความรู้ที่ถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะในรูปแบบงานจิตรกรรมนี้เป็นผลงานศิลปะที่กระตุ้นกระบวนการรับรู้ทางสุนทรีย์ะในเรื่องราวที่น่าเสนอออกไปมีเนื้อหาการสร้างสรรค์ที่แสดงถึงการส่งเสริมปลูกจิตสำนึกให้วงแหวนธรรมชาติ จึงเป็นเรื่องราวที่ดีที่ส่งเสริมให้ผู้ชมผลงานเกิดความคิดอะไรในจิตใจ และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้กับตัวผู้สร้างสรรค์เองและผู้รับชมผลงานและสามารถนำไปเป็นต้นทุนแนวทางในการต่อยอดแนวความคิดต่อไปได้ในอนาคต

อภิปรายผลการสร้างสรรค์

จากการทำงานศิลปะนิพนธ์ผู้สร้างสรรค์ได้รับประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้ากระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นในด้านความรู้ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนธรรมชาติหรือที่ท่องเที่ยวแถวบ้านของผู้สร้างสรรค์และได้เรียนรู้กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอนทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในการสร้างสรรค์ผลงานฝึกการจัดระบบทางความคิดการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนและการแก้ไขปัญหาด้านการสร้างรูปแบบรวมไปถึงการสร้างเทคนิควิธีการจนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะตนและรวมไปถึงให้คุณค่าในการพัฒนาตนเองทำให้ตนเองมีความละเอียดรอบครอบ มีความเพียรพยายาม มีความอดทน มีวินัยในการทำงานและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่อีกทั้งศิลปะสามารถพัฒนาทางด้านอารมณ์ทำให้มีสติสมาธิจดจ่อกับการทำงานทำให้มีระบบความคิดที่กว้างมีแนวทางการดำเนินชีวิตที่หลากหลายศิลปะสามารถกล่อมเกลาคิดใจให้สงบสามารถเป็นที่ระบายอารมณ์และใช้ถ่ายทอดความรู้สึกภายในจิตใจของตนเองได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้สร้างสรรค์มีความใจเย็นมากขึ้น มีความรู้สึกที่ดี และมีคุณค่าทางสุนทรียภาพจนเกิดเป็นความประทับใจและศิลปะยังพัฒนาสังคมทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ไม่ก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่น รู้จักใช้วินัยในการดำเนินชีวิต เคารพกติกา รักษา กฎเกณฑ์ รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูล แบ่งปันเอาใจใส่และมีพฤติกรรมที่ดีงาม ก่อให้เกิดมิตรไมตรีและสร้างความสามัคคีที่ดีต่อกัน

บรรณานุกรม

- กำจร สุนพงษ์ศรี.(2556) .สุนทรียศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
(พิมพ์ครั้งที่ 2).
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. ศิลปวิชาการ 2. (2549). ศิลปะคืออะไร. กรุงเทพฯ : มุลินีศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี อนุสรณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 1)
- จี. ศรีนิวาสน์. สุนทรียศาสตร์ปัญหาและทฤษฎีเกี่ยวกับความงามและศิลปะ. (2545). (พิมพ์ครั้งที่ 2).
- COMPOSITION OF ART. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.teacher.ssr.u.ac.th/sahapop/file.php/1/art_element.pdf. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 มีนาคม 2561).
- องค์ประกอบศิลป์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://preede.wordpress.com/2011/09/18/องค์ประกอบศิลป์/>. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 มีนาคม 2561).
- เรื่องเกี่ยวกับสี : ความหมายของสีที่มีต่อความรู้สึกของเรา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.vorabhasd.co.th/Adv_Col_Psycho.htm. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 มีนาคม 2561).
- ทัศนธาตุ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://ruksinrspa.blogspot.com/2010/09/blog-post_4703.html. (วันที่ค้นข้อมูล : 16 มีนาคม 2561).
- สีไฮโดแลแกรมคือ ". [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://th.special-paints.com/%E0%B9%82%E0%B8%AE%E0%B9%82%E0%B8%A5%E0%B9%81%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A1-paint.php> (วันที่ค้นข้อมูล : 16 มีนาคม 2561).
- มลพิษทางสิ่งแวดล้อม ". [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://googlegalaxyscience.com/environmental-pollution-essay/?lang=th> (วันที่ค้นข้อมูล : 16 มีนาคม 2561).